II. évfolyam. Arad, 1887. Septemberhó 17. Szombat. 252-dik szám.

Szerkesztőség:
Kazinczy-utcza 1. szám, földszint, balra.
Bérmentetlen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.
Kiadóhivatal:
Kazinczy-utcza 1. szám, földszint, balra.
Hirdetések dijszabás szerint.
Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnap utáni szám 3 kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.
Előfizetési árak:
Helyben házhoz hordva:
Egész évre . . . . 12 frt.
Fél évre . . . . . 6 frt.
Negyed évre . . . . 3 frt.
Egy hóra . . . . 1 frt
Vidékre postán küldve:
Egész évre . . . 14 frt — kr.
Fél évre . . . . 7 frt — kr.
Negyed évre. . . 3 frt 50 kr.
Egy hóra . . . 1 frt 20 kr.
Hirdetések helyben fizetendők.

A párisi gróf manifestuma.

Arad, september 16.

A párisi gróf tetszeleg a monarchistáknak ujabban egy kiáltványfélével és okvetetlen meg akarja győzni a francia népet arról, hogy a monarchiára Francziaországban soha nem volt nagyobb szükség, mint ma.

Nauta de ventis . . . . Miről beszéljen kiáltványaiban másról a párisi gróf, mint arról, hogy Francziaország jövőjét a köztársasági kormányforma aláássa, mert a monarchisták pártja az országban — szerinte — nőttön nő, a hadsereg érzi, hogy szüksége van a királyban egy elmozdithatlan főre, s magának az országnak a külföldre nézve a dynastiára.

Itt jön azután egy bók a párisi gróf régi hiveinek, még egy a hadseregnek és egy utolsó compliment a szorosabb értelemben vett népnek, melyet a leendő »császár« nagyon szeret és alig várja, hogy a respublika ölelő karjai közül kiszabaditsa . . . .

Igy elkészül a kiáltvány és a legközönségesebb tulajdonságokkal biró trónpraetendens egy lépéssel közelébb érzi magát a franczia császárok trónjához, a melyet a köztársasági szellem csak olyan antiquitásnak tart, mint a korona-gyémántokat, melyek közel nyolcz millió frankot hoztak az árverésen az állam-kincstárnak.

Mi természetesebb, mint hogy a kiáltvány az országban igen közömbös fogadtatásra talált. A köztársasági lapok elnevezik azt unalmasnak felületesnek és egyáltalán nem képesek belátni annak veszélyes voltát és hatását legfeljebb abban vélik nyilvánulni, hogy a köztársasági csoportok bensőbb egyesülésre sietnek. Nem hiányoznak a satyricus megjegyzések sem és ezek egyike a midőn a manifestumot unalmasnak mondja, kijelenti, hogy a gróf e kiáltványa értéktelenebb mint a többi academiai czikkei.

Igen természetes, hogy a párisi gróf e manifestumát a monarchisták a maguk szemüvegén keresztül nézik, s az olyan elemek, mint a minő Cassagnac, a »vérengző kakas«, egy pillanatra sem habozik annak a kijelentésével, hogy a királyság és a császárság immár egybeolvadt, az elvi kérdés meg van oldva és e csapást a respublika ki nem heveri.

Egyik tulzás a másik szomszédságában van itt. Tény az ugyan. hogy a parisi gróf — fejedelminek nagyon is kopott — alakja, bir némi befolyással Francziaország bizonyos rétegeire, de manifestumát nem lehet még sem ugy tekinteni, hogy holmi académiai értekezések mumiaszerü eredetiségével birna csupán. Van annak bizonyára közvetlensége is, csak hogy nem akkora, mint a minőt annak Casagnakék tulajdonitanak.

A köztársaság Francziaországban, — daczára a legujabb idők folytonos kormányváltozásainak igen erős, mert létalapja a franczia nemzet ismert és páratlan gazdasági viszonyait és ennek haladását nem érinti.

A monarchiát, csupán azok az ős régi családok legconservatibb fractiói várják vissza, a kik az udvar eltünte óta hagyományos s legtöbb esetben csupán külsőségi functióik diszét, fényét nélkülözik. A kamara monarchistái ezeknek a befolyása alatt állanak egyrészben, másrészben pedig képviselőségüket is azoknak köszönik.

Ez tény. A respublicát Francziaországban csakis a legerősebb belügyi válság és az anarchia teljes diadala törülhetné el. A köztársaságiak bő tapasztalatai azonban ezekre nem nyujtanak kilátást és mindenesetre az a valószinü, hogy a párisi gróf e manifestuma nem lesz beköszöntő az uj császársági életre, hanem egyszerü, resignált hangu okmánya — a lemondásnak.

Aradmegye és város a király előtt. Déváról közlik velünk táviratainknak pótlásául, még a következőket: Folytatólag Ő Felsége Aradmegye és város valamint Hunyadmegye nagyszámu küldöttségét fogadta, Pogány György hunyadmegyei főispán vezetése alatt. Pogány György a küldöttség élén a következő beszédet intézé Ő Felségéhez:

Császári ás apostoli királyi Felség!

Legkegyelmesebb urunk!

Mélyen meghatott szivvel van szerencsém Hunyad vármegye közönségének, kitünőségeinek és az itten élő minden rendü és rangu hü alattvalóknak őszinte, igaz hódolatát Felséged legkegyelmesebb szine előtt bemutatni. Rég eltelt idők lelkesedést keltő jelenetei ujulnak meg ez alkalommal, midőn szeretett hazánk koronás apostoli királyát üdvözölhetjük megyénk földén, melynek majdnem minden része a multnak dicsőségére emlékeztet. — E fényes mult dicsősége méltán lehet alapja a jelen nagyságának! midőn örvendező szivvel látjuk megvalósulva Felséged legkegyelmesebb királyi igéretét: hogy meglátogatja hazarészünket, szülőföldünket. — Felséged atyailag gondoskodó kifogyhatatlan kegyelme méltán kelti fel leghübb alattvalói millióinak odaadó ragaszkodását és lelkesedését. Mindnyájan készek vagyunk életünket, vagyonunkat áldozni Felségedért, — tapasztalva, hogy királyi szive együtt érez velünk örömben és szenvedésben; tudva, hogy hazánk anyagi és szellemi haladasának fejlesztésére, a béke áldásainak biztositására, de egyszersmind monarchiánk tekintélyének fenntartására fáradtságot nem ismerő buzgalommal és bölcsességgel munkál. A nemzet s a nemzet soraiból fejlődött hadsereg és honvédség lelkes buzgalommal követi Felségedet ezen törekvéseiben és most, midőn Felséged óhajtva várt megjelenésében ujabb bizonyitékát látjuk népei iránti szeretetének, lelkünk mélyéből áldást kivánunk Felségedre! Mély alázattal kérjük Felségedet, fogadja kegyesen hódolatainkat, alattvalói hüségünk kifejezését, s tartsa meg megyénket s annak öszszes lakosságát legmagasabb királyi kegyelmében! Isten a mi kegyelmes királyunkat hosszasan éltesse! Eljen! Eljen!

Ő felsége e szavakkal válaszolt a küldöttségnek:

»Örvendek, hogy a hadgyakorlatok alkalmából ide érkezve először is a történelmi emlékekben oly gazdag Hunyadmegye küldöttjeivel találkozom, s köszönettel viszonzom hódoló tisztelgésüket. Hü ragaszkodásuk nyilvánitása biztosit engem, hogy e hüség tanusitásában e megye minden nemzetiségü polgára versenyez, de szintugy hinni akarom, hogy az egész népség vallás- és nemzeti különbség nélkül a testvéries egyetértés ápolásában s az anyaországhoz való szeretetben és hü ragaszkodásban is vetélkedik. Legyenek meggyőződve, hogy e törekvésükben s eképen az általam is őszintén óhajtott jólétük előmozditásában mindenkor rokonszenvemre és kegyelmemre fognak találni. Hasonló örömmel látom itt Aradmegye és város küldöttjeit is. Fogadják köszönetemet itteni megjelenésükért és mondják küldőiknek királyi üdvözletem mellett, hogy a körükben ismételve töltött napokat még folytonosan kellemetes emlékezetemben tartom.« (Lelkes éljenzés.)

A király Ő Felsége ezen küldöttség minden egyes tagját — nevezetesen a törvényhatóságok küldötteit — hoszabb vagy rövidebb megszólitás kkal tüntette ki, minek következtében a fogadtatás majdnem két órát is vett igénybe. — Orczy br. miniszter bemutatta Ő Felségének Pogány és Fábián főispánokat, a kik aztán az általuk vezetett küldöttségek tagjait mutatták be a királynak.

Végül az összes államtisztviselők és Hunyadmegye tantérfiai járultak a király elé tisztelegni.

Esti hat órakor udvari ebéd volt 50 teritékre. Mint vendégek hivatalosak voltak: Ferencz-Ferdinánd főherczeg (ő felsége jobbján). Albrecht főhg, (balján), Vilmos főhg, Orczy br. miniszter, Beck br, altábornagy, Lönhardt Ferencz püspök, Bohus Zsigmond, Nopcsa Elek br., Pogány György és Fábián László főispánok, Barcsai Kálmán alispán, Jánosi tartományfőnök, Salacz aradi polgármester, Emich Gusztáv képviselő, Atzél Péter és Vásárhelyi Béla földbirtokosok, Urbányi János aradi rendőrkapitány, Szereday Aladár, Piret br. altábornagy Mumbrand gr. ezredes, Beckerheim alezredes, a tiz külföldi katonai attaché, a kiséretbeli urak, egy parancsőrtiszt és az őrparancsnok.

Ebed után a király ő felsége igen hoszszasan cerclet tartott.

Az ujvidéki „Zasztava“ Brankovics György temesvári szerb püspök ellen kel ki, hogy legutóbbi fogadtatása alkalmával Nagy-Becskereken egy szerb ajku tisztviselőnek magyar üdvözletére szintén magyar nyelven válaszolt Az ujvidéki szerb lap roppantul megbotránkozik azon, hogy szerb püspök magyar nyelven szónokol, s ezt a szerb nyelvre nézve nagy veszedelemnek tartja különösen azért, hogy egy szerb főpap magyar üdvözletre magyarul válaszol. Ugy látszik — mond a „Zászt.“, — hogy immár maguk a szerbek válnak rosszabbakká, s a szerb népre nézve jobb lesz, ha minél ritkábban látja püspökeit.“

— A külügyminiszter Kolozsvárt. A „N. W. Tagblatt“-nak sürgönyzik Budapestről, hogy Kálnoky külügyminiszter részére szállást rendeltek Kolozsvárt e hó 23—25-ig. A miniszter jelenléte összefüggésbe hozható a magyar országgyülésre szánt trónbeszéd szerkesztésével, melynek végén a külügyi politika is érintetni fog.

KÜLFÖLD.

A bolgár-ügy. A Havas ügynökség irja: Megerősitést nyer a hir, hogy a bolgár kormány, Németország követelésére válaszolván, Mantowot, a rustsuki praefectet hivataláról elmozditotta, a „Bolgár“ czimü lapot felfüggesztette és szerkesztője ellen a törvényes eljárást megindította. Németország követelte volt a portától, hogy az esetre, ha a bolgár kormány elégtételt nem nyujtana, három pánczélos hajót küldjön a fekete tengerre, hogy a bolgár kikötőket körülzárolja. A kormány igen meg volt lepetve az erélyes követelés felett. különösen oly eseménynyel szemben, melyet alig vett komolyan, minthogy a lap, mely a sértést elkövette, jelentőség nélküli, és a czáfolatot már régebben közzé tette volt. Jólehet semmikép sem ringatják magokat csalódásban Németország követelésének valódi hordereje tekintetében, mégis azt hiszik, hogy a tett intézkedések a német kormányt ki fogják elégiteni.

Ugy látszik, török körökben a bolgár ügyre vonatkozólag azt a diplomatiai phasist, mely a török kormányt a német birodalmi cancellárnál az ismeretes kérelem előterjesztésére birta, a cancellár válaszával egyelőre befejezettnek tekintik. Allitólag olyan jelek birtokában vannak, melyek kérdésessé teszik azt, hogy Pétervárott még ragaszkodnának azokhoz a javaslatokhoz, melyek a török actió kiinduló pontját képezték. Nem is hiszik, hogy az orosz kormány jó szemmel látná-e az actió további folytatását. Török részről is időszerütlennek tartják a további lépéseket és ugy látszik, be akarják várni a bolgár sobranje választások eredményét. A visszahatásról, melyet az egész ügy az orosz-török viszonyra gyakorolhat, török körökben nem minden aggodalom nélkül nyilatkoztak.

A Reutter-ügynökség jelentéséből megtudjuk, hogy Sonnaz gróf, olasz főconsul és Burian osztrák-magyar főconsul „tisztán magánjellegü“ látogatást tettek Ferdinand fejedelemnél. „mert a herczeg rokonsági viszonyban áll az európai uralkodó családokkal“ és hogy O'Connor angol ügyvivő szintén tesz majd látogatást a herczegnél.

A pétervári cabinet sem pihen. A bolgár kormány arról értesült, hogy Oroszországból egy millió rubelt küldtek a Törökországban és

---

Az „ARADI KÖZLÖNY“ tárczája.

(September 17.)

Nóták mellett.

— Az „Aradi Közlöny“ eredeti tárczája. —

Gonosz a ti lelketek fiuk, hogy ott tudjátok hagyni a gránátos-utcza hatodik számu házát. Hát azért mosolygott olyan szépen reátok az a tejárus menyecske onnan a hatalmas vajköpük és turóhegyek közül, mintha nem is kérne mindennap három gyerek tőle vajas kenyeret? Hát a Kajlából mi lesz? A jó Kajlából, a kinek a postillion d'amoursága nélkül aligha élveztétek volna a szerelem gyönyöreinek anynyi édes mézét? Ki fizeti meg Kajlának azt a három fejbevágást a mit a ti legdühösebbik vetélytársatok adott neki cserébe azért a kis levélkéért, a minek lángoló betüi annyi sok vágytól és anynyi boldogságtól éledtek meg előttetek?

Elmentek és én tudom hogy mit hagytok ott abban a házban, mert ott voltam mikor bucsuztatok, azaz bucsuztunk mert az a sok édes emlék, sok néma beszéd ugy elfogott engem is, hogy veletek sirattam a három gyermekü tejárus menyecskét és veletek sajnáltam a betörött fejü Kajlát, szóval veletek bucsuztam én is a gránátos-utcza hatodik számu házától.

Erzékeny bucsu volt. Hat bolond volt együtt, a hetedik pedig czigány. De milyen czigány! Az a mi régi jó aradi nótásunk, a a kinek hatalmas hangu hegedüjét megirigyelte a világnak nagyon sok müvésze már, a kinek nótáit végigsirta akárhányszor Arad szab. kir. város sok érzékeny dobbanásu kebele. Isten tudja, olyan sajátságos örömérzet fogott el, mikor odafenn megláttam Horváth Ferit, ő huzta el először azt a bánatos dallamu nótát a melyiken együtt tanultam busulni egy szép barna leánynyal, a ki mióta a fenyvesek sétányait is bejárta, bizonyára elfelejtett busulni.

Ugy illett az, hogy aradi czigány huzza az aradiaknak. Az egyik messzire kihajol az ablakon oda a szomszéd utcza felé, a melyiknek van egy nagy sárga háza csupa letört virágszállal. Az ő szeme olyan, hogy a hervadásban is életet talál, és azért a bolondságáért aztán az ő lelke hervad oktalanul, bolondul . . .

A másiknak kevesebb a gondja. Szeret és szeretve van. Ő neki olyan nóta kell, a mitől a sarkantyut össze lehet ütni. Ha csufondároskodunk vele, rögtön kinyitja a nagy kufferjét.

— Hát ezt ki himezte, he? Hát ez a bot kitől van? Ez a finom csipkézett párnahaj kinek a munkája? Hát nem szeret mi? Huzd rá Feri, azt a nótát, hogy: Ha nem szeret, szeret más!“

— Hohó, kiáltja egy jóizü hang, ez az én nótám. És a Feri fejbólintása bizonyitja, hogy a dolog csakugyan igy áll. Emlékszik rá, hogy a nagyságos ur csaknem minden héten más utczába küldte holdvilág mellett muzsikálni s hogy egyszer szőke, egyszer barna fejecske nyult ki az ablakon ráhajolva egy parányi kacsóra és lefőzve a csillagokat szemei ragyogásával.

Es ennek a harmadik bolondnak csakugyan az volt a büszkesége, hogy bár háromszor is végig kellett mennie a tiz ujján, ha meg akarta számolni valameynyi néhai és jelenlegi idealjait, még se volt köztük egyetlen egy is, a ki egészen el tudta volna csavarni a fejét . . . A lány, mondá mindig, olyan mint a szekér. Addig megyek vele, a mig visz.

A Feri vig nótáira mind felvidul, csak a negyedik ül komoran vésztjósló tekintettel. Mind kitaláltuk, hogy nagy baja esett szegénynek. Faggattuk is érte erősen.

A szeretője meg nem csalta, a pénze el nem fogyott, senkije el nem pusztult, hát mi bántja?

Megilletődve fejeztük ki részvétünket, mikor megoldotta a nagy rejtélyt.

Van tudniillik neki egy öcscse, a kit a szülői jótékonyság most küldött a nyakára. Irassa be, tartsa magánál, legyen a gondozója, főzzön neki théát, vegyen nyakkendőt, óvja a rosz társaságtól stb. stb. Hát az igaz, hogy az ilyen apáskodás borzasztó is lehet egy olyan legényre, a ki maga is sokszor ugy van, hogy más kell, hogy kirántsa és soha sincs ugy, hogy ideje, de csak kedve is legyen másra vigyázni.

Aztán az a bolondos Márton — a társaságban az ötödik, a ki olyan kárörvendő arczczal nézi az apai gondoktól megőszülő fiut — még csufságba is keverte a sok gond tetejébe. Ott ültünk a „Kis Pipa“ kerek asztalánál s „tréfáz“-tunk (egy deczi diószegi mohaival) a Hugyecz gyerek kegyelméből. Egyszerre csak vörösre pirult képpel bebotlik az öcs nagyra ijedve a sok ismeretlenségtől. Balekhez illő áhitattal kapja le a kalapját s félénken odasimul a gondviselő bátya mellé. Mártonnak eszméje támadt s oda került a fiatal ujoncz mellé.

— Hallja édes öcsém, ez nem járja ám. A „kis Pipá“-ban minden uj vendég bemutatni tartozik magát a vendéglősnek. Ez a Karikás olyan ember, hogy csak annak ad enni, a kit ismer. El kell, hogy mondja, hol született, mi az apja, hány osztályt végzett, mennyi a gázsi stb. stb.

A szegény fiut a láz kezdi gyötörni s nem mer hozzányulni a kenyérhez sem, amit a bátyja rakott le elébe. A Márton pedig nem engedett s a fiatal öcs csakugyan oda is támolygott valahogy Karikáshoz s kezdi mesélni az élettörténetét.

— Kérem én Mákony Gergely jogász vagyok!

Karikás e kijelentést nagy bizalmatlansággal fogadta. Szentül meg volt győződve, hogy az ipse pénzt akar.

— Örvendek — mondá — bocsánat sietnem kell . . .

Szegény Gergelyt mintha a villám sujtotta volna, szomoruan ült le közénk s nagyokat busult az ebéd alatt, a miért ez a Karikás olyan kevésre becsülte őt.

Minket pedig a görcs fogott el másnap a nevetéstől mikor a gondviselő bátya sóhajtva panaszolta, hogy nem tarthat velünk, mert az öcscse inkább a Dunába fojtja fiatal életét, mint sem a „Kis Pipá“-ba járjon ebédelni.

Csak az vigasztalta, hogy a sors Mártont megbüntette ezért a csufságért. Kisült, hogy azt a barna kis leányt, a ki iránti nagy lelkesedésben sorra törte az „Arany sas“ poharait, elhóditotta egy solidlelkü tanitó. Kell e nagyobb anyag a bosszantásra, mint az, hogy le tudta főzni még egy tanitó is! Mert hogy a tanitók minden jóravalóságuk mellett is gyenge legények a szoknya körül, azt sikerült a boszantó consortiumnak egyhangulag megállapitani.

Hiába csufondároskodott azután Márton, hogy hiszen az a tanitó káposztalevelet hord a czilindere alatt, ne hogy megizzadjon, a szégyen rajta maradt, és neki sirnia kellett a nótán hogy „Te hagytál el . . .“

A Feri pedig győzte notával mindegyiknek kesergését, a mit csak a szerviták pinczéjéből került „convent“ enyhitett kevéssé.

Mikor aztán elfogyott a bor is, meg a nóta is, nem maradt a keserüségből se semmi.

A szerelmes lelkek megenyhültek és megelégedtek már a tejárus menyecske mosolygásával is, s a gondviselő bátya kibékült a káposztávalevelü czilinder által lefőzött Mártonnal.

Csak nekem csengett a fülembe még az a bánatos dal és ugy szerettem volna tudni, hogy azok a fenyvesek a távolban megsugták-e a legszebb barna leánynak, hogy milyen sokszor és milyen vágyva gondoltam rá?

— *tio.*

A milliókért.

[5. Folyt.] (Franczia regény.)

— Az „Aradi Közlöny“ számára forditotta: Sz. J. —

VII.

Darvil e szavakra sóhajba tört ki és megindulással válaszolt: Ön még fiatal, Picard ur, még sokat tanulhat. Szivesen rendelkezésére bocsájtom könyvtáramat. Öntől tanultam csiszolni, engedje meg, hogy viszont oktassam a szobrászatra!

„De ön megfizette fáradozásomat“, viszonzá Picard büszke hangon, „én pedig nem tudnék önnek fizetni és ily nagy szivességet ingyen el nem fogadhatok.“

S miért nem, kedves Picard ur?

„Nem, semmi áron“, felelé ez határozottan, „különben nincs is annyi kitartásom, hogy a müvészet magaslatát elérjem. Oh, uram, folytatá szenvedélyes hangon s keserü mosolylyal, „ön nem tudhatja, mit jelentsen árvaházban nevelkedni. Mig az ember gyermekéveit éli, kevés az étel, sok a büntetés, s mindez meg fojtja az élet-kedvet még csirájában, később pedig, ha az ész fejlődik, ha más gyermeket kell nézni, mint vezetik szülői karonfogva és ha az öntudat azt sugallja: Nincsen senkid széles e világon; a mi vagy s a mivé leszesz a közirgalmasságnak köszönheted! Gazdagabb nálad még a legnyomorultabb koldus is, ha nincs is hajléka, mely alá fejét lehajthassa, de legalább apja nevét viselheti; akkor fejlődnek a keserü fájdalmak is. Picard Antal a nevem, mert az árvaház igazgatójának igy tetszett. Pedig ki tudja, nem ront-e rám valamikor a valódi Picard Antal és reám fog kiáltani: Add vissza e nevet, mely téged nem illet s melyet csak bitorolsz.“

„Kedves Picard, vigasztalódjék azzal a gondolattal, hogy ezer meg ezer fiatal ember hasonló sorsban részesül. Ön képesitve van, nevét ügyessége és szorgalma által érvényesiteni. Tudomásomra jutott magános élete és részvéttel telt meg szivem ön iránt, de mások is szivesen fognak érintkezni önnel, miért huzódik igy vissza az emberektől?“

„Hej, Darvil ur, a ki gazdag mint ön, a kinek, ugy mint önnek családja, barátjai vannak, az könnyen nézheti a nyomort!“ viszonzá Picard mogorván.

Darvil felelé: „Mindig csak a régi nóta, ki mondja önnek, hogy csakugyan boldog vagyok?“

„No már, ugy hiszem, tizenkétezer franc évi jövedelemmel csak örülhet életének.

„Igen, ha csak pénzben telnék kedvem. De higyje el, az én szivem is vágyódik az édes anya gyengéd szeretete után. Avagy azt gondolja, olykor nem óhajtottam az édes apa tanácsát, kinek támasza akartam lenni öreg napjaiban? Egyedül állok a világban, ép ugy mint ön, kedves Picard. Egy közjegyző, ugyanaz ki oskoláztatott meg volt bizva évenként tizenkétezer francot kezeimhez lefizetni, melynek átvételét nyugtáznom kellett. Családom felőli minden kérdezősködésem hasztalan, nem világosit fel, mert azt állitja, hogy becsületére fogadta, hogy ez irányban hallgatni fog.“

„Ez különös, csakugyan,“ mormogá Picard.

„Ah“ fohászkodott Darvil, „ön kedves Picard, csak a külsők után itél de ha belsőmbe tekinthetne megváltoznék gondolataiban. Ön lelencz s az végre nem szégyen. Igaz, hogy keresztlevelén apja nevét nem ta-

Bulgáriában tartózkodó bolgár emigránsoknak, hogy a választások ideje alatt zavarokat idézzenek elő. A sophiai Cankovpártiak már kaptak 15.000 rubelt. A kormány lépéseket tett, hogy ez összeget lefoglalja, e lépéseknek azonban nem volt eredményük.

LEGUJABB POSTA.

— **Kelet-Rumélia elfoglalása.** A „Timesnek" irják Konstantinápolyból: Oroszország itt nagy nyomást gyakorol, hogy a portát Kelet-Rumélia elfoglalására birhassa. A porta elhatározva, hogy semmi nehézséget sem vállal magára, ismét Németországhoz fordult. Rüstow tengernagy, ki Berlinbe utazott azon utasitást kapta, hogy Bismarckkal tanácskozzék e tárgyban. Hasonló kérelmet intéztek a német ügyvivőhöz azon hozzáadással, hogy mielőtt a porta körjegyzéket küldene szét, szeretné a berlini cabinet véleményét hallani Oroszország emlitett kivánságát illetőleg.

— **Vilmos császár és a császártalálkozás.** Stettinből jelentik 15-iki kelettel: Az ebédnél, melyet a stettini hatóságok a császár tiszteletére adtak, a császárnak könnyed ájulása volt a nyomasztó hőségtől. A császárt udvari vadászára támaszkodva rögtön kivezették; ma már egészen jól érzi magát, csakhogy az udvari orvos tanácsára nem jelent meg a katonatiszti lóversenyen. A császár gyöngélkedése folytán a napirend néhány jelentéktelen módositást szenved, egészben azonban változatlan marad. Nem hiszik, hogy a czár még eljöjjön Stettinbe, miután a császár négy nap óta időzik már ott, a nélkül, hogy a látogatás bejelentetett volna. Az udvarhoz közelálló körökben tudni vélik, hogy Vilmos császár meghivta a czárt, ez azonban fentartotta magának, hogy elhatározását csak 24 órával Kopenhágából való elutazása előtt tudatja.

TAVIRATOK.

— **Bismarck és Kálnoky találkozása.** —

Berlin, september 16. (Az »Aradi Közlöny« eredeti távirata.) Kálnoky gróf osztrák-magyar külügyminiszter Friedrichsruhéba érkezett. A pályaudvarban Bismark herczeg és fia fogadták igen szivélyesen, s azután a kastélyba kisérték.

— **A cholera Olaszországban.** —

Róma, sept. 16. (Az „Aradi Közlöny" eredeti távirata.) Az utóbbi három nap alatt Rómában 56 cholera-eset fordult elő, Messinában pedig szombattól tegnapig 253 eset, melyekből 113 halálos volt.

NAPTÁR.

September 17. Szombat. Róm. cath. naptár: Lambert pk. vt. Prot. naptár: Lambert. Görög orosz naptár: (september 5.) Zakariás próféta. Nap kél 5 óra 40 perczkor. Nap nyugszik 6 óra 8 perczkor

Végszó a „Kölcsey-Egyesület" ügyében.

Jancsó Benedek dr. urnak, majd elegicus majd unalommal teljes, de azutan merész fordulattal, a legpompásabb, eredeti esztetikával bélelt bucsuszavára azt válaszolom, hogy véghetetlenül sajnálom, hogy Jancsó Benedek urban ily kellemetlenül csalódtam.

Uram! Én örültem, hogy kezdhetek egy tisztességes polemiát és hová fejlődik ez a polemia? Igaz! Tévedtem: de ugy kell, tudhattam, hogy Jancsó Benedek urtól esztetikát, tisztességes vitatkozást nem várhatni.

Minek utána hősi módra letette a fegyvert, én is leteszem. Elég nekem az a meleg simpáthia, melylyel orvosok és ügyvédek, hivatalnokok és polgárok, gratulálnak, hogy a darázsfészekbe benyultam. E rokonszenv felejteti velem Jancsó Benedek dr. ur polemiai tehetetlenségét és válogatatlanságát.

Es most még egyszer köszönöm minden jó barátom és jóakaróm szives rokonszenvét és várjuk türelemmel a „Kölcsey-Egyesület"-ben virágzott pajtáskodás csendes kimultát.

Szőllőssy Károly.

HIREK.

Arad és Vidéke.

— **Aradmegye és Arad város küldöttségének** tagjai közül csak Szathmáry Gyula főjegyző és Bánhidy Antal báró érkeztek vissza délben, mig a többiek az esteli vonattal érkeztek meg. Jánossy Demjén dr. Dévárói Kolozsvárra utazik, hol a rend házát látogatja meg.

— **Gräef Ede** táborszernagy József főherczeg főhadsegéde, Vörös Sándor segédtisztje kiséretében tegnap délután a rendes budapesti személyvonattal Aradra érkezett. A perronon várták Degenfeld gróf lovassági tábornok, Kolarz vezérőrnagy, Pavek térparancsnok, Viha százados stb. A táborszernagy nem szállott ki saloncoupeéjából s rögtön folytatta utját Dévára.

— **Degenfeld Schomburg gróf** lovassági tábornok és Kollary vezérőrnagy kiséretökkel tegnap délután utaztak el Aradról Dévára.

— **Arad város közigazgatási bizottsága** rendes havi ülését ma délután 4 órakor tartja meg a városháza tanácstermében.

— **A csendes eső,** mely tegnapelőtt egész nap hullott, rendkivül jó hatással volt a szőllőre. A szüret ezek után minden valószinüség szerint október első napjaiban fog vidékünkön megkezdődni.

— **Az aradi árucsarnok** már teljesen fedel alatt van. Az impozans épület valóban diszére válik Aradnak. Jelenleg a belső osztályzatokon dolgoznak nagy szorgalommal és igy hihető, hogy egy pár hét mulva már átadható lesz a forgalomnak. Tegnap a város részéről megtekintették az épületet Parecz István gazdasági tanácsnok és Sarlott Domokos városi adóügyi tanácsos.

— **Octócer 6-ika Aradon.** Az aradi honvéd-egylet választmánya tegnap délután 6 órakor a városház kistermében választmányi ülést tartott, mely alkalommal elhatároztatott, hogy az idén is október 6-ikát a nagy nap emlékéhez méltóan fogják megünnepelni. Az ünnepélyen a megnyitó beszédet Lukácsy Miklós a honvéd-egylet elnöke tartja. Az emlékbeszéd megtartására Barabás Béla dr. kéretett fel. Az egylet választmánya a 13 vértanu sirkövének diszitésével Csutak Károly és Venczel Mihály urakat bizta meg.

— **Kitüntetés.** A király ő felsége Filtsch Károly bányatanácsos és vajdahunyadi vasgyár hivatali főnökének — az aradi kereskedelmi és iparkamara levelező tagjának — saját kérelme folytán történt nyugdijaztatása alkalmából, a vaskohászat terén sok éven át tett kiváló szolgálatai elismeréseül a Ferencz József rend lovagkeresztjét adományozta. A kitüntetett derék bányatanácsost mindenfelől elhalmozzák gratulátiókkal.

— **Reiner főherczeg** a ma reggeli rendes személyvonattal érkezik Budapestről Aradra s rögtön folytatja tovább utját Dévára, hogy Ő Felsége kiséretéhez csatlakozzék.

— **Németh József** felszentelt püspök és Jäger kanonok tegnap érkeztek vissza Déváról Aradra s a minorita-atyák vendégei voltak. Este tovább utaztak Temesvárra.

— **A szent-annai zenekarról.** Atzél Béla bárótól Stockholmból az ott vendégszereplő és a „magyar katonai" czimet használó ujszent-annai zenekarra vonatkozólag ujabb levél érkezett, melyben a báró a stockholmi osztrák-magyar követ, Pfusterschmiet báró eljárását veszi birálat alá. A követ ugyanis daczára Atzél bárónak a stockholmi hirlapokban közzétett nyilatkozatának, a melyben rámutatott arra, hogy az emlitett zenekar a magyar katonai czimet jogtalanul használja, s daczára annak, hogy a báró személyesén óvást emelt az osztrák-magyar követségnél a czim használata ellen, még eddig semmiféle lépést nem tett, hogy e visszaélést beszüntesse; pedig hogy e zenekar müködéséről tudomása van, az következtethető abból, hogy maga is ismételten megfordult azon a mulatóhelyen, a hol az uj szent-annai zenekar játszik.

— **A kovaszinczi gyilkosság** ügyében az alispáni hivatalból a következő értesitést vettük: A kladovai erdőben meggyilkolva talált Halmazsán Gyorgye kovaszinczi lakos, kincstári erdőőr gyilkosait a vilagosi csendőrség Bogár Pável és Bogár Nyika kovaszinczi lakosok személyében kipuhatolván, azok a talált bünjelvényekkel együtt a világosi kir. járásbiróságnak átadattak. A tettesek beismerésük szerint a gyilkosságot azért követték el, mert falopáson tetten érettek és habár őket előzőleg Halmazsán erdőőr lefegyverezte is, de azalatt, mig az erdőőr a levágott fák méreteit vette fel, Bogár Pável az erdőőr által félre tett fejszével hátulról hirtelen megtámadta s fejére és nyakára 4 halálos sebet mért, melyek következtében az rögtön meghalt.

— **Adományozások.** Ő Felsége a király Spéth Károly csanadi székesegyházi kanonoknak a szentkeresztről nevezett czimzetes apátságot, Folly Emil ugyanottani kanonoknak pedig a boldogságos szüz Máriáról nevezett rajki czimzetes prépostságot adományozta.

— **Adóhivatali vizsga.** Az aradi magyar kir. adóhivatali helyiségben tegnap délután Jelinek Lajos temesvári pénzügyi tanácsos, Bács Nándor adótárnok és Noráut István ellenőr tagokból álló bizottság előtt tette le Fekete Imre adóhivatali gyakornok jelölt az adótiszti vizsgát igen jó sikerrel.

— **Jelinek Lajos** temesvári pénzügyi tanácsos, ki nehány hétig hivatalos ügyben Aradon tartózkodott, a tegnap délutáni vonattal Temesvárra utazott.

— **A szórakozottság egy uj jele.** Az aradi postahivatal pénztári helyiségében valaki egy egész jó állapotban levő puha kalapot ott feledett. Tulajdonosa ugyanott átveheti Melles postatisztnél.

— **Halálozás.** Dudulesku János gör. kel. végzett papnövendék rövid szenvedésteljes betegség után e hó 16-án reggel élete 28-ik évében elhalálozott. Ismerősei és barátai könnyes szemekkel állják körül ravatalát, siratva egy szép reményekre jogositott fiatal élet gyors kimultát. Temetése f. hó 17-én d. u. 4 órakor lesz alsó-molnár-utcza 7. számu lakásáról. Béke lengjen a korán elhunyt fiatal porain!

— **Próba-járda.** Annak idején emlitettük lapunkban, hogy Melakó testvérek budapesti cement-burkolat-járda készitők ajánlatott tettek Arad városának, hogy hajlandók lennének Arad egyik városrészében cement burkolatu járdát késziteni, mely által megismertessék a cement burkolatu járda előnyeit. A város hatósága a czégnek megengedte, hogy a szép utczában tegyenek próbát vele, melynek öntéséhez vagyis lerakásához már hozzá is fogott.

— **Az aradi kereskedelmi és iparkamara** a temesvári m. kir. pénzügyigazgatóság megkeresése folytán a czukor és sör fogyasztási adókivető és felszólamlási bizottságba a következő tagokat választotta be. Arad szabad királyi város adófizetői részéről: Eliás Armin kamarai alelnököt rendes és Marx Adolfot póttagul, Aradmegye adófizetői részéről: Haann Alajost rendes és Tones Edét póttagul, Csicséren: Kaufmann Móriczot rendes, Weisz Bernátot póttagul, Fakerten: Schwarcz Simont rendes, Hóf Andrást póttapul, Glogováczon: Wolf Sándort rendes és Knill Pált póttagul, Gyorokon: Fehér Rezsőt rendes és Tüzes Imrét póttagul, Kurticson: Grossmann Sámuelt rendes és Szeberényi Jánost póttagul, Zimándközön: Schwarcz Mórt rendes, Záchorszky Jánost póttagul, Kuvinban: Lefkovits Adolfot rendes, Drehschmidt Ferenczet póttagul. Mikalakán: Berger Vilmost rendes, Hubert Ferenczet póttagul. Mácsán: Mladin Jánost rendes, Schwarcz Hermannt póttagul. Mondorlakon: Bender Adolfot rendes, Klein Józsefet póttagul, Szabadhelyen: Schlesinger Aront rendes. Stern Ferenczet póttagul, Szent-Leányfalván: Spitz Mór rendes, Lachner Józsefet póttagul, Uj-Panáton: Weidenfeld Bernátot rendes, Hirschl Adolfot póttagul, Zimánd-Ujfalun: Bichler Frigyest rendes, Farkas Ferenczet póttagul, Zsigmondházán: Herold Alajost rendes, Wagner Pétert póttagul, Algyesten: Kohn Markot rendes, Ursza Juont póttagul. Apatelken: Mezei Bélát rendes, Colditz Vilmost póttagul. Apátiban: Rauch Bernátot rendes, Bing Adolfot póttagul. Berzán: Kartou Edét rendes, Gábor Józsefet póttagul. Borosjenőben: Molnár Józsefet rendes, Fuchs Alajost póttagul. Bokszegen: Weiszberger Lipótot rendes, Szilágyi Mihályt póttagul. Barakonyban Weisz Ignáczot rendes, Töröcsik Lajost póttagul. Csermőn Holländer Sámuelt rendes, Breitenbach Ignáczot póttagul. Gyarmathán: Hauser Dávidot rendes és Hegedüs Jánost póttagul. Gurbán: Lőwinger Ignáczot rendes, Szilágyi Ferenczet póttagul. Morodán: Lilienberg Mórt rendes, Papp Pált póttagul. Monyoron: Deim Józsefet rendes és Pless Sámuelt póttagul. Repszegen: Spitz Salamont rendes és Bona Lipótot póttagul választotta meg. Sikulán Berger Izrael rendes, Petrovits Lajos póttagul. Szőlős-Csiberéren: Singer Adolf rendes, Singer József póttagul. Somoskeszen: Hanoszek János rendes, Martovszky János póttagul, Almáson: Weisz Ignácz rendes, Dancs János póttagul, Al-Csillen: Weisz Abrahám rendes Szücs György póttagul, Borossebesben: Jáhn Vilmos, rendes, Bienenstok Lipót póttagul, Baltyelén; Oanye György rendes, Kriszt Zsigmond póttagul, Buttyinban: Bienenstock Márkus rendes, Fischer Adolf póttagul, Bonczesden: Kohn Izrael rendes, Rebenwurzel Sámuel póttagul. Diétsen: Lorencz Leopold rendes, Onutz Fülöp póttagul. Déznán: Török Endre bányabirtokos rendes és Králitz Alajos póttagul, Gurahonczon: Feigl Izidor rendes, Czuker József póttagul. Hódoson: Dénes Antal rendes, Bernát Sámuel póttagul. Jószáshelyen: Stein Hermann rendes, Weisberger Sámuel póttagul. Kocsubán; Mózes Mihály rendes, Gombos György póttagul. Kroknán: Oanye György rendes, Hauser Károly póttagul, Kiszindián: Szerb Miklos rendes Klein Mór póttagul. Monyászán: Velits Hugó rendes, Deutsch Adolf póttagul. Mádrizesten: Bortos Lajos rendes, Cziegler Fülöp póttagul. Ravnán: Velits Hugó rendes, Bajtalan Károly póttagul, Szlatinán: Velits Hugó rendes Dávid József póttagul, Szaturón: Borsos Lajos rendes, Muszta Márton póttagul, Székácson: Weiszberger József rendes, Máris Todor póttagul, Zimbrón: Zeitz Lajos birtokos rendes és Krausz Simon póttagul, Almás-Kamaráson: Niedermayer János rendes, Orgovits János pottagul, Eleken: Hámory Lajos gyógyszerész rendes és Hesz György községi jegyző póttagul, Gyula-Varsándon: Popovits Deseanu Simon rendes, Kohn Benjamin póttagul, Medgyes-Bodzáson: Török Imre rendes, Kohn Farkas póttagul, Nagy-Pélen: Czinczár Hermann rendes és Schwarcz Mór póttaggul, Nagy-Kamaráson: Weiss Sándor rendes, Gross Markus póttagul. Ottlakán: Engl Hermann rendes, Frankó János póttagul. Siklón: Farkas Samu rendes, Czeisler Simon póttagul. Szent-Mártonban: Csabala Gábor rendes, Mayer István póttagul. Agyán; Weiss Izrael rendes, Szőllősy Sándor póttagul. Csintyén: Weiss Salamon rendes, Rubin Ignátz póttagul, Edl. és Csernovitz Simándon: Török Béla földbirtokos rendes, Csiky Lukács gyógyszerész póttagul. Kisjenőnes Erdőhegyen: Messer Lipót rendes, Schillinger Emánuel póttagul, Feketegyarmaton: Hacker Ignátz rendes, Grünberger Ferencz póttagul, Kerülősön Róth Ferencz rendes, Goldstein Mór póttagul, Miskéu: Pollák Móritz rendes, Haber Jakab póttagul, Nadabon: Manheim Lipót rendes es Démá Juon póttagul, Nagyzerénden: Gombó Jakab rendes, Weiss Hermann póttagul, Szintyén: Löwy Márk rendes, Szauber Salamon póttagul, Szinityén: Holdstein Simon rendes, Csorogár István póttagul. Seprősön; Weisz Sámuel rendes, Witroel Márton póttagul, Székudvaron: Kohn Salamon rendes, Argyelán József pót-

---

lálhatja, de legalább be van vezetve az árvaház könyveibe, a mi mégis csak kárpótlás.

„Nem tudja, melyik esztendőben került oda?"

„Oh igen" felelé Piccard, 1843-ban."

„A napot is tudja?" kérdé Emil tovább.

„Azt is, November huszonötödike volt."

„Nos hát jövőre ünnepelje mint születése napját" mondá Darvil szivélyes hangon, „most pedig hagyjon fel komor gondolataival, és szoktassa el magát attól, hogy az életet mindig fekete okuláriumon át nézze. Ne csak a rosszat, hanem viszonyainak jóvoltát is vegye szemügyre. Igaz, hogy vállalatainál hiányzik a család, melyre támaszkodhatnék, de másrészről nincs is kitől engedélyt kérnie. Igaz, hogy a szülők áldása nem fogja követni az oltár elé, de nem is akadályozza sem apa sem anya, hogy választottjával egybekeljen!"

„Ugyan melyik leány boldogitaná kezével a leleneztet.

„Dőre kérdés ez. Kedves Picard, ön azon nagy hibába esik, hogy sokkal nagyobb fontosságot tulajdonit viszonyainak mint személyének. Ne huzódjon annyira vissza az élettől, ellenkezőleg bátran rohanjon neki az áradatnak. Ha nincs is családja, van a helyett hazája s mint ember pedig tagja a nagy emberi társadalomnak. Igérje meg, hogy mától fogva szorgalmatosan dolgozni fog. Akarja? E szavakkal felemelkedett Emil és jobbik kezét Picard vállára téve barátságssan szemébe nézett.

„Jól van, Darvil uram, megigérem!" mondá Pikárd komolyan.

„Ha rendesen dolgozik, nemsokára némi jólétre fog vergődni, keresett személylyé lesz, szeretetreméltó nő után fog majd körülnézni és ha megtalálta, nehány év mulva kényelmes otthona leend. Sorsom sulyosabb mint az öné, még sem hagy el a bizalom!"

„Sulyosabb? Miként érti azt?" kérdé Ricard.

„Ön legalább annyit tud származásáról, hogy itt találták; de én még azt sem mondhatom meg, melyik országot nevezzem hazámnak, a föld melyik vidékén láttam az első napvilágot. Ösmeretlen előttem születésem éve s napja is. A jegyző, kiről az előbb emlitést tettem, csak annyit mondott, hogy az összeg, melyet kifizetni szokott, szüleimtől jő. Lehetséges, de nem is. S ha évi járadékom csakugyan szüleimtől ered, akkor az reám nézve még rosszabb!"

„S miért rosszabb?" jegyzé meg Picard.

„Szülőimet, kik sirban nyugosznak, menten minden érzülettől, megsirathatnám, de mit képzeljek az oly szülőkről, kik megtagadnak, látni sem akarnak, nem is tudatják velem, hol vannak, hogy hivják? Nem kell-e magamról is feltennem, hogy fattyu vagyok? Születésemre vonatkozó irományok nélkül még gondolni sem merészelek arra, hogy tisztességes családból való leánynyal egybekelhessek!"

„Meglehet talán, hogy szülői törvényes házasságban élnek, de szigoru apa vagy valami hóbortos rokon iránti tekintetből annak titoktartására vannak kényszeritve!"

„Nem, nem. nem! Tekintse csak azt, hogy már huszonhároméves vagyok. Persze abban sem vagyok bizonyos, de ha egykori oskolatársaimra visszagondolok, kik ép oly nagyságu gyermekek voltak mint én, és ma már huszonhárom, huszonnégy évesek, azt kell hinnem, magam is oly idős vagyok. Ha szülőim törvényes házasságban éltek, miért taszitottak el maguktól már zsenge gyermekkoromban? De megfogadtam, hogy többé ily bizonytalanban nem tapogatódzom, tudni akarok mindent, és annál megmaradok!"

„S mit akar tenni, mit tehet ez ügyben?" kérdé Picard.

„Mit akarok? Mit tehetek? Már meg is tettem. Mikor most két hete ismét pénzt kaptam a közjegyzőtől, határozottan kijelentettem előtte, hogyha közelebbit nem tudhatok szülőim felől, ez az utolsó összeg a mit elfogadok."

„Isten szerelmére, mit tett!" kiáltá Picard s égfelé tartá kezeit. „Elhamarkodta a dolgot, siessen még ma, de mindjárt a jegyzőhöz s vegye vissza dőre szavait!"

„Soha, de soha!" mondá Darvil Emil.

„Ön nem tudja még, mit tesz az, szükséget szenvedni, nem tudja, mit tesz az, saját keze munkájára szorulni! Tizenkétezer franknyi évjáradékot visszautasitani, hisz ez őrültséggel határos!" folytatá Picard.

„Köszönöm őszinte részvétét,? mondá Darvil barátságosan, de elhatározásomban nincs ki eltántorithasson. A közjegyző is az önéhez hasonló szavakkal élt, kiolvastam arczából, hogy őszinte rokonszenvvel viseltetik irányomban, de azért csak megmaradtam szándékomnál. Midőn elbucsuztam tőle, kezemet barátságosabban szoritotta, mint bármikor azelőtt."

„De Darvil ur, ön hozzá van szokva a fényüzéshez, s miből fog majd élni?"

„Kevés igényeim vannak, csak nézzen körül lakásomon, nem lel abban haszontalan czitzomákat, ahelyet vannak mütárgyaim, s butorzatom, melynek értéke nem sokat csökken. Pénzemet nem forditottam dőreségekre. Jacquard ur, kinek számára dolgozni szokott, milyle ember.?"

„Nagyon derék, okos ember. Folyton öszszeköttetésben áll a müvészekkel, különben látni is azt a sok mütárgyból, a mi boltjában van."

„Az igaz." mondá Darvil Emil.

„Midőn Jacquard meglátta a flaconhoz rajzát bámulta s többször felkiáltott:

„De gyönyörü, de szép izlésről tanuskodik! csak kár, hogy Darvil ur nem dolgozik pénzért."

Azt mondta igazán?" Annak felette örvendek. Nos hát tudja meg, kedves Picard, én meggyőződtem magamban, hogy a szobrászattal nagy térre nem vergődhetek, érzem magamban, hogy nincs ahhoz elég tehetségem. És azért nem is tartom e müvészetet elegendőnek, hogy abból megélhessek és mindenekelőtt alaposan megakarom tanulni a csiszolás müvészetét, röviden szólva naprólnapra ernyedetlen szorgalommal és kitartással dolgozni akarok, miként ön is, kedves Picard!"

„Csakugyan? Az volna szándéka? Különben bizom szavában. Jacquard ur tekintélylyel bir, hozzá még értelmes s jószivü is és nem kétlem, hogy önnek, ha ajánlásra van szüksége, készségesen fog avval szolgálni. Annyit mondhatok, hogy az ön tehetségét nagyrabecsüli, én magam hallottam, midőn azt mondá: Vajjon Darvil ur átfogja-e engedni nekem a flacon rajzát, a mely igazi lángészre vall s azonkivül oly csinos a kivitelben?"

Darvil Emil erre nem válaszolt, Picard pedig folytatá: „Ön nem felelt szavaimra, de most miután ugy nyilatkozott előttem, hogy évi járadékát vissza fogja utasitani és pénzért akar dolgozni, őszintén ismétlem önnek: Jacquard meg akarja venni e rajzot. Jól meg fogja fizetni, és ezen első alku jó kezdeménynyel lesz önre nézve."

Emil elpirult és nem épen minden elfogultságtól menten kezdé: „Nagyon sajnálom, hogy e rajzot Jaquard urnak nem engedhetem át, nincs meg többé."

„Oh de kár! Ily gondosan készült rajzot hogy nem tartotta meg!" szóllott Picard. De a flacon csak itt van még?

„Az sincs már itt!" viszonzá Darvil ismét pirulva.

„Akkor adassa vissza magának remekmüvét rövid időre, hogy a rajzát mégegyszer elkészithesse róla," tanácsolá Picard.

„Lehetetlen!" mondá Emil, „higyje el kérem, hogy ez lehetetlen!

Picard ravasz mosolylyal oldalpillantást vetett Darvilra, azután fejét csóválta. Arról, a mit Emil neki felemlitett, egy árva betüt sem hitt el, de egyuttal meg volt győződve, hogy ez utóbbi nem tágit.

„A mint akarja," mondá végre Picard „talán jobb is, ha Jacquard ur kivánságát nem teljesiti azonnal, annál nagyobb vágyódással néz majd leendő rajza elé.

„Ön félreértette indokaimat, Picard ur; de különben is, mit határoz egy rajz? Eszmékben nincs hiány és Jacqard urnak még elég rajzzal kedveskedhetem!"

„Magam is azt reménylem és most Darvil ur itt kell hagynom önt, mert többféle munka vár reám." Emil barátságosan kérdé vajjon Picardnak nincsen-e szüksége egykét aranyra, mire ez azt felelte: „Nem, nem ha pénzem van lustálkodom, pedig akarok dolgozni.

Darvil Emil kézszoritással bucsuzott el tőle és Picard visszatért az ötödik emeletre lakásába.

Picard Antal nem volt rosz ember, kedvezőbb viszonyok közt talán nagylelkü is lett volna, de mivel tunya s fölötte élvsóvár természettel birt, a sorstól üldözöttnek tartotta magát és valamennyi gazdag emberre, kik munka nélkül és fényüzésben élhettek, irigy szemmel nézett. Hogy a gazdagoknak is meg vannak gondjaik, arról nem is álmodott. A A lelenczházban egészben véve jó bánásmódban részesült, de mivel lustaságánál fogva, munkáit nem igen végezte, büntetéseket kapott, a melyeket ő mindannyi igazságtalanságnak tartott. A tanitó azonban, ki őt oktatta, csakhamar felismerte tehetségeit és az igazgatónak tanácsolta, hogy taníttassa Antalt a csiszolas mesterségére. Az igazgató reáállot a tanitó véleményére és a lelencz derék mester keze alá került, ki részvéttel is viseltetett a korán árvaságra jutott fiu iránt. Mivel Picard Antal a rajzolásra kiváló észt és tehetséget tanusitott, gyorsan haladt előre. A mester megfigyelte őt és jelleméhez képest bánt el vele.

Hogy szorgalomra serkentse, minden sikerült munkájáért jó ebédet igért tanonczának és ily eszközökkel anynyira vitte, hogy Picard tiz év alatt a legjobb csiszolók egyikévé vált. Idegnard ur, ki értett ehhez és kinek üzlete jó birben állott, Picard munkáival nagyon meg volt elégedve, és szép összegben részesitette volna, de mihelyt a fiatal ember valami összegre szert tett, felhagyott a munkával és csak az élvezeteket hajhászta. Mindenek előtt szerette a finom ételeket, de a jó bornak és ritka csemegefélének sem volt ellensége.

Egyszerü hálószobáján kivül még egy lakszobával birt, a mely barátságos benyomást gyakorolhatott volna, ha csak némi rendben tudta volna tartani csinos világos lakszobáját. De inast nem tarthatott, arra nem jutott elég pénze; és hogy ő maga törődnék tisztasággal és pontossággal, arra sokkal kényelmesebb természettel birt, sem hogy utána nézett volna. Csak egy szép porczelántartó friss virágokkal tanuskodott a mellett, hogy a lakó érzelemmel bir a festői iránt. Darvil intései azonban nem voltak hatás nélküliek.

„Akarok dolgozni", ismetlé magában Picard, miközben körültekintett szobájában, „s azután majd beszerzem a még hiányzó butorzatot, ugy, hogy elegánczianak kell itt uralkodnia igen, erősen hozzá látok majd a dologhoz!"

Mig Picard szobájában járt-kelt s finom szivar füstje mellett jó szándékot táplált magában, addig Darvil Emil elővette rajzmappáját, és abban lapozgatott. Ama rajzokat, melyekről azt hitte, hogy jobban sikerültek, külön rakta. Oly érzelmekkel, melyeknek befolyását cselekedeteire még maga sem tudta tisztán felfogni, visszagondolt a mult hetekre, vissza legutolsó rajzára, a flacon mintajára. Ezt csak egy példányban akarta, hogy létezzen!"

Kezébe vette az irónt és női fej rajzolásához fogott, de csakhamar kezébe vette a gummit, hogy a papirra vetett vonalakat, melyek eszményének megfelelni nem látszottak, ismét eltörölje.

„Ki is rajzolhatja egy angyal arczát!" kiáltott közben föl, de csak ismét hozzá látott munkájához, mely őt élénkenken látszott érdekelni.

Darvil talán még órák hosszáig folytatta volna a rajzolást, ha őt a portás, ki levelet hozott számára, meg nem zavarja munkájában.

Emil, mihelyt a levél feliratát és pecsétjét megnézte és meggyőződött, hogy ez ama közjegyzőtől származik, ki eddigelé az évi járadékának kifizetésével volt megbizva, elhalványodott, s szive erősen dobogni kezdett.

Miután a fiatalember rövid ideig kezében tartotta a levelet, felbontotta azt és elolvasá tartalmát, mely következőleg hangzott:

„Igen tisztelt uram!

Nagy meglepetésemre és minden várakozásom ellenére képesitve vagyok önnek a kivánt felvilágositásokkal szolgálhatni. Meg lettem bizva önnek személyesen és nem irásban tudatni azokat. Ha ideje engedi, hogy engem fölkeressen, irodámban fog találni. Ezekkel fogadja uram kiváló tiszteletemet

kész szolgája"

Brüsszel, 1865 12/VII. Szanton Jenő "

Végre valahára egy fénysugár! kiáltott Emil örömteljesen és kalapját föltéve, botját megragadva, a legnagyobb felindulásban sietett a jegyzőhöz kitől ugy remélte, felvilágositást nyerend családja és szüleiről.

(Folyt. következik.)

tagul, Talpason: Weisz Márton rendes, Hess Márton póttagul, Vadászon: Kohn Dávid rendes, Kapcsányi Péter póttagul, Zarándon: Hamburger Adolf rendes, Hartmann Sámuel póttagul, Cserunirán: Papp Grátián rendes, Engel Károly póttagul, Lazuron: Popovits György rendes, Scher Gyula póttagul, Nagyhalmágyon: Szkopovi József rendes, Moldován Simon póttagul, Plezkutzán Lenkis Antal rendes, Schiller Lipót póttagul, F.-N.-Iratoson Guilla Antal rendes, Szemes Lajos póttagul, Kis-Peregen: Bedrich József rendes, Stengl Ignátz póttagul, Magyar és Román-Pécskán: Braun Sámuel rendes, Folly János póttagul, Német Peregen: Szvidrány István rendes, Gaisinger Alajos póttagul, Nagy- és Kis-Varjason: Papp Vilmos rendes, Joanovits Péter póttagul, Szemlakon: Ritter Károly rendes, Buday Mihály póttagul, Baján: Dánn György rendes, Medre Angyel póttagul, Battuczán: Palla József kérjegyző rendes, Róth Jakab póttagul, Dumbroviczán: Palla József rendes, Kohn Móritz póttagul, Gyuljczán: Róth Bernát rendes, Gottreich Márkus póttagul, Govosdián: Mózes Mihály rendes, Argyelán Vaszilie póttagul, Grooson: Palla József rendes, Kohn Lipót póttagul, Iltyón: Knauer József rendes, Pinkova Mátyás póttagul, Konopon: Konopy Sándor földbirtokos rendes, Mihájlovits Akos póttagul, Kladován: Buczurka Ferencz rendes, Kohn Adolf póttagul, Kaprutzán: Kozma Tódor rendes, Kohn Simon póttagul, Ménesen: Kohn Henrik rendes, Medgyesy Antal póttagul, Ó- és Uj-Paulison: Redl Márton rendes, Schlesinger Jakab póttagul, Odvoson: Lamberti József rendes, Berger Hermann póttagul, Petrisen: Neumann Salamon rendes, Reisenberger Miklós póttagul, Radnán: Mairovitz Mór rendes, Kremmer József póttagul, Solymoson: Fésető István rendes, Schauer Móricz póttagul, Soborsinban: Blau Mór rendes, Dreichlinger Albart póttagul, Fokon: Lappe Emil rendes, Gelb Adolf póttagul, Tótváradon: Róth Bernát rendes, Róth József póttagul, Agrison: Nasch Illés rendes, Roth Samu póttagul, Aranyágon: Lovich Gyula rendes, Hermann Izrael póttagul, Drauczon: Lovich Gyula rendes, Schvarz Ignácz póttagul, Duudon: Lovich Gyula rendes, Hollin József póttagul, Dezsőháván: Czukra János rendes, Kohn Móricz póttagul, Felménesen: Moyszin János rendes, Frisch Hermann pottagul, Kresztaménesen; Mládin György rendes, Fried Mór póttagul, Kurtakéren: Vank János rendes, Fried Sándor póttagul, Kavnán: Czukra János rendes, Bonts Károly uradalmi tiszttartó póttagul, Kujeden: Dénes Antal rendes tagul, Lichtenstein Mark póttagul, Nádason: Mládin György rendes, Dávid Aron póttagul, Silingyián: Brones Nándor uradalmi tisztartó rendes, Kohn Moritz póttagul, Tautzon: Moyszin János rendes, Weiszl Adolf póttagul, Ternován: ifj. Winter N. rendes, Glück Lipót pottagul, Galsán: Argyel Gábor rendes, Csupa József póttagul, Kovaszinczon: Schlesinger Mark rendes, Csch János póttagul, Kereken: Lásza Flórián rendes, Spitzer Mark póttagul, Muszkán: Argyelán Gábor rendes. Sonnenschein Mark póttagul, Magyarádon: Philimon Manó rendes, Kesztenbaum Elias póttagul, Ó- és Uj-Szt.-Annán: Marits Ferencz és Werner Adolf rendes Böhm Mór és Scherer János póttagokul, Ó- és Uj-Fazekas-Varsándon: Szathmáry Béla körjegyző rendes. Schauer Gáspár póttagul és végre Pankotán: ifj. Riegler István rendes és Kaufman Adolf póttagul választattak meg.

— **Levelező a páczban.** A „D. d." irja: A rege hőse egy vékony szabólegényke, a ki ujjainak ügyessége miatt keservesen meglakolt. Az olvasó rögtön azt mondja majd, hogy ugy kell neki, ha megtudja, hogy hősünk szabó létére nem a tűt kezelte, hanem a tollat s e téren kereste a babérokat. Szerelmi levelezőnek állott be és nagy volt a klienstalaja szakácsnők, szobaleányok és egyébb szolgáló egyéniségek soraiban. Minden szabóban van költői ér, s a mi szabócskánk ugy ki tudta czifrázni azokat, amiket neki tollba mondtak, hogy nem volt az a kőkemény szív, mely ennek ellenállhatott volna. Történt azonban, hogy egy belvárosi vendéglősnek neje a ki csak nemrég ment férjhez, egészen véletlenül átkutatta férje irószatalát, két levelet talált abban, melyektől azonnal zöldet látott féltékenységében. A levelek igy hangzottak: I) „Ketvesz Józigám! Gyüsz vagy nem gyüsz ma este? Nin tsen ollyan mély séges a Beka vize, mind az en szerrel mem!!! Imadlak teged, Lizi." II) Imatod Józigam! Elek halok erted, te szip ember! Csak ne vollnal annyi tsalfasság benned. Mikor gyüsz a tudva levő helj re? Már két napya, hogy nem láttalag. isten Veled, Kati." — A féltékenység élesíti az elmebeli képességeket, s igy a kis vendéglősnő csakhamar átlátott a szitán. Férje megcsalja őt még pedig kétszeresen. Bosszuért lihegett keblének minden érzése, de nem tudta hamarjában kin álljon boszut. Férjén? Ezt mégis sajnálta, mert csinos gyerek az istenadta és nem csoda, ha bolondulnak utána a leányfélék. A két csábító-nőt? Az volna leghelyesebb, csakhogy nem tudta kilétüket. Hanem a „szerelmi levelező" kilétét megtudta valahogy, s ő rajta hűtötte mérgét. Szegény szabólegényke hiába mentegette magát, hogy ő nem oka semminek, hogy ő csak a papirnak adja át, amit neki tolba mondanak: a megcsalt asszony és akaratának két kérlelhetlen teljesitője, két markos pinczér, ugy elverték, hogy most is rakosgatja kék és zöld foltjaira a hideg borogatásokat. Szidja nagyon a női logikát, mely az ártatlanokat sujtja mások bűneiért, de ünnepélyesen felfogadta, hogy sohasem ir többé szerelmi levelet. Ez elhatározása mély bánatot keltett az illető szobaleányi és szakácsnői körökben, mert ugy tolmácsolni az érzelmeket, mind a mi szabócskánk senki sem képes többé a föld kerekségén.

— **Tüzeset.** Dalácsy Károly kárára Kurtieson a mezőn 61 kereszt buza leégett. A kár 99 frt.

— **Iparügyek.** Iparigazolványt nyertek ujabban Aradon: Rosenberg Jakab szatócs fiókkereskedésre, Winkler Adolf szatócskereskedésre Aradmegyében, Kurticson: Merkler Samu, mészáros iparra, Edl.-Simándon: Bauer testvérek fakereskedésre; mig ellenben Aradon Zászlávik József szitás iparát megszüntette. — Czégbejegyzési kötelezettség. A pécsi kereskedelmi és iparkamara legutóbbi közgyülésén elhatározta, hogy miután a czégbejegyzési kötelezettség a legtöbb esetben azért nem teljesittetik, mert a kereskedelmi törvény a czégbejegyzési kötelezettséget valamely üzletnek a kisipar körét tulhaladó mérvéhez köti, a kisipar köre pedig sehol megállapitva nincs, felterjesztést intéz a miniszteriumhoz annak elrendelése végett, miszerint — mint Ausztriában is divik, — czégének bejegyzésére köteles mindazon kereskedő ki üzlete után egyenes állami adóba 50 frtot, vagy annál többet fizet.

— **Egy zálogczédula** találtatott, melyet tulajdonosa kellő igazolás mellett a rendőrségnél átvehet.

Hazánk és a főváros.

— **A honvédelmi miniszteriumban felfedezett sikkasztás** egyik bünrészéséről, Schmidler századosról az „Agramer Zeitung" hosszabb czikkben emlékezik meg. Lapunkban részletesen megemlékeztünk a nagy sikkasztásról, s akkor emlitettük, hogy Tomicsics, a honv. miniszterium számtanácsosa a zágrábi 1-ső honvédzászlóalj kezelőtisztjével, Schmidler századossal egyetértve követte el a sikkasztást. Schmidlert a honvédelmi miniszterium távirati utasitására a sikkasztás felfedezése után — mint annak idején megirtuk — Zágrábban letartóztatták és ő börtönében felakasztotta magát. Ebből a szomoru alkalomból az „Agr. Zeitung" a fentebb emlitett hosszu czikkben elmondja, hogy Schmidler százados Zágrábban nem csak tisztársainak, de az egész intelligens közönségnek kedvencze volt. Mindig jó czimbora, kellemes társalgó s derék ember hirében állott, a kit szivesen láttak bármikor minden társaságban s a kinek gyászesete kinos meglepetést okozott nagyszámu ismerősei között. Annyit már régen észrevettek róla, hogy költekezése nem áll arányban bevételével, de hogy a mindenkitől szeretett, becsült ember, a Ferencz-József-rend lovagja csalárd uton, sikkasztással egyenlitse ki a bevételei és kiadásai között lévő különbséget, ez eszébe sem utott senkinek soha. Szerencsétlen vége nagy szánalmat gerjesztett minden felé s temetésén, a mely tegnap délután 5 órakor ment végbe a helyőrségi kórházból, számos előkelő család jelent meg az elhunyt ismerősei közül. Szerdán reggel 7 órakor a neudorfi plébánia templomban engesztelő mise áldozatot tartottak lelki üdvéért.

— **Titkos leánykereskedő.** E hó elején egy Nigra József nevü, elegáns külsejü ember érkezett a fővárosba s három szobából álló lakást bérelt egyik kisebb hotelben. Csakhamar névtelen feljelentés érkezett a rendőrséghez, hogy az idegen veszedelmes leánykereskedő, a ki azért jött Budapestre, hogy egy csomó leányt vigyen magával. A főkapitányság két titkos rendőrt bizott meg Nigra felügyeletével. A rendőrök tapasztalták, hogy az idegennél naponta több leány fordul meg, a kiknek ajánlatot tett külföldre utazásra. Ez ajánlatok kétségtelenül bizonyitották, hogy Nigra roszban sántikál. E miatt megczitálták a főkapitánysághoz s ott szigoru vallatás alá fogták. Kitünt, hogy tulaidonkép nem is Nigrának, hanem Schwarznak hivják s már többször megfordult Budapesten. Most állitólag a Bernben tartózkodó Wulf-féle circust képviseli s annak a számára akar táncosnőket és egyéb női személyzetet szerződtetni. A főkapitányság Schwarzot egyelőre szabadon hagyta rendőri felügyelet alatt, de kérdést intézett a berni conzulátushoz, hogy tényleg ügynöke-e az emlitett circusnak?

— **Rövid hirek.** Rádos nagy küküllőmegyei község egyik kertjében a napokban két kis fiu és egy kis leány disznóölésdit játszottak. Játék közben a két kis fiu leszurta a kis leányt. Ez eset kinos feltünést keltett a falu egész környékén. — Szegeden sajnálattal értesültek arról, hogy az ottani nagy szeszgyár rövid idő mulva csakugyan megszünteti működését, ezzel több család veszti el keresetét. — A dévai románok tagadják, mintha a királylátogatás alkalmából bármiféle tüntetést terveztek volna. — Debreczenben jövő vasárnap népünnepélyt rendeznek a nagyerdőn, csárdásversenynyel, hangversenynyel, tánczvigalommal, tüzijátékkal, sat. — Oroszlány községben, hol még nem rég pásztláv mozgalmak jártak, most Strba János helyettes lelkész inditványára az ev. egyháztanács elhatározta, hogy a toronyról levéteti a két fejü sast s helyébe más jelvényt tétet. — Komáromban kinos feltünést okoz, hogy az uri casinóban Kun Miklós főjegyző és Pográny József árvaszéki elnök tettlegességig fajult conflictusba keveredtek s csak a többi jelenvoltak választották szét őket; az alispán mindkettejöket hivatalos állásukról való lemondásra kényszeritette. — Szegeden Ritter Sámuelné, 22 éves fiatal nő, házi viszály miatt megmérgezte magát s állapota reménytelen. — Czecén Fehérmegyéhen Török János birtokosnak 4000 frtot képviselő buza asztagja elégett.

A nagy világ.

— **Egy kőrös-bányai ifju öngyilkossága Bécsben.** Egy magyar ifju: a 22 éves Schieszl Károly Bécsben megmérgezte magát. Ciánkálit ivott s halva találták vendéglői lakásán, hová egy héttel ezelőtt költözött be s azóta vig életet folytatott. Asztalán két levelet találtak; az egyiket atyjának: Schieszl Károly kőrösbányai gyógyszerész czimére, a másikat Schieszl Albert gimnazistának czimezve. Mondják, hogy az öngyilkos ifjut, ki maga is gyógyszerész volt, egy könnyelmü lépés sodorta az örvénybe, honnan nincs visszatérés. Atyja Kolozsvárra küldte, az egyetemre s bőven ellátta pénzzel; de ő Bécsbe ment, ott vig czimborák társaságában néhány nap alatt elmulatta a pénzét s mikor megszorult, — elitélte önmagát.

— **Megható öngyilkosság.** Megrázó drámát jelentenek Párisból. Néhány nap előtt a Vaugirard városrész rendőrségére egy férfit hoztak, a ki egy tejes kocsiról egy kanna tejet lopott volt. A tejlopások az utóbbi napokban feltünő módon szaporodtak. A vádlottat kihallgatták s ez előadta, hogy Jules T.-nek hivják s azelőtt mint hadnagy egy huszáredben szolgált. A biztos meglepetve a vádlott vallomásaitól, kutatásokat rendelt el s ezekből kitünt, hogy a vádlott állitásai megfelelnek az igazságnak. A szerencsétlen 1885-ben igen kedvező viszonyok közt élt és ezredének egyik legkedveltebb tisztje volt. Ezredétől azért vált meg, hogy elvegyen egy fiatal lányt a kinek nem volt meg a szabályszerüleg előirt hozománya. Nejével letelepedett Párisban s csakhamar állást kapott egy kereskedőnél, mely 150 francot hozott be neki havonkint. Fél év előtt megbetegedett a felesége, a kit imádott és az orvos s a gyógytár csakhamar felemésztették minden megtakaritott pénzét s jövedelmét is. A fiatal asszony állapota egyre aggasztóbb lőn s végre nem birt mást enni csak — tejet. A szegény Julesnek egy sousa se volt már s neje sóvárgott az egyetlen táplalék után, melyet még megbirt. Ekkor észrevette, hogy egy tejes kocsi minden reggel megáll lakása közelében. Tolvajjá lett, hogy nejének meghozza az óhajtott tejet. Miután a kihallgatást befejezték, a biztos a vádlottat szabadon bocsátotta s jelentést tett a törvényszéknél. Midőn az egykori tiszt lakására visszatért neje már haldoklott. Agya mellett maradt és befogta szemeit, midőn éjjel kiadta lelkét. Azután pisztolyt fogott és agyonlőtte magát.

— **Rövid hirek.** Egy angol orvosi lap irja, hogy jelenleg a legnehezebb angol egy Longley nevü doveri 40 éves korcsmáros, ki 560 fontot nyom; igen mérsékelten él, egészséges, de járni már alig tud. — A nagy orkán óta, mely a partokon a mult héten dühöngött, már több mint háromszáz holttestet fogtak ki a tengerből. — Louise Michel, miután a gyüléseken sehogy sem boldogult, irásra adta a fejét s hatkötetes munkában akarja kifejteni, mikép kell a világot anarchista uton boldogitani. — Poroszország deficitje a jövő évre 40 millió márkára van előirányozva. — A lakomán, melyet a franczia hadgyakorlatoknál jelen volt külföldi tiszteknek Párisban adtak, ezek nevében Szvetenay osztrák magyar altábornagy mondott tosztot Franczia ország jólétére. — Egy svéd lap megszavaztatta olvasóit, ki melyik dalművet szereti legjobban s mig „Don Juan"-ra 250 „Faust"-ra 230 szavazat esett, „Lohengrin" 27 s „Tanhäuser" csak 20 szavazatot kapott: a svédek közt tehát nem sok a wagnerista. — A porosz sajtó sürgetni kezdi, hogy a képviselői mandatum öt évre hosszabbittassék meg. — Don Carlos spanyol trónkövetelő visszatért Amerikából s Liszabonban szállt partra. — Nevel oroszországi város az összes középületekkel együtt porrá égett s több ember is odaveszett; Szerbiában pedig Leskovácz mellett volt nagy tüz, melynél szintén több ember veszté életét.

SZINHÁZ.

— **Németh János jutalomjátéka.** Nagy-Váradról irja levelezőnk: Szerdán este lépett fel szinkörünkben Örley Flóra kisasszony a szegedi szinta.sulat tagja Németh János tenorista jutalomjatéka alkalmával. A szinkör egészen megtelt s ezt a jutalmazott tenorista népszerüsége mellett annak is tulajdonitjuk, hogy Örley Flóra k. a. váradi leány, akinek széles körü rokonsága itt lakik és — természetesen — eljött, hogy meghalgassa a rég nem hallott művésznőt, ki „A kertészleány" Micaela szerepében mutatta be magát. A rokonszenves fogadtatást és a koszorukat a kisasszony meg is érdemelte, mert kedvesen játszott és kellemes hangja is tetszett. Németh, kit szintén melegen fogadtak, kitünően játszott és énekelt, mint rendesen. Kiss Kulinyi, Nyilassy stb. szintén jól játszottak. Örley Flóra ezuttal nem lép fel többet Nagyváradon.

Ma szombaton, a Kiss Mihály jutalomjátéka megy végbe, az általa irott „Árva pipacs" czimü népszinműben.

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK

— **Az aradi kir. törvényszék** bünügyi osztálya tegnap délelőtt tartott végtárgyalást Mátháó József és Vidékán Petru fiatal talpasi suhanczok lopási bünügyében, kik ezelőtt két évvel Nyegrucs Paszk talpasi lakos kukuricza góréjából nyolcz zsák kukoriczát emeltek el és másnap eladták, a pénzen pedig kettecskén megosztozkodtak. A lopási büntett csakhamar kiderült és mindketten a járásbiróság elé kerültek, hol bevallották büntettöket. Az aradi kir. törvényszék ez ügyben tegnap tartotta meg a végtárgyalást és mindkét vádlottat egy-egy havi fogházra itélte. Az itélet ellen felebbezést jelentettek be, valamint a kir. alügyész is felebbezett. A kir. törvényszék tagjai voltak. Elnök: Paguba Vazul, birák: Fischer Miklós és Gallu József, jegyző: Simon Akos dr. A kir. ügyészséget Stipl Károly dr. alügyész képviselte.

— **Megkerült sikkasztó.** Klein Jakab, ki több rendbeli sikkasztás vádja miatt megszökött és az aradi kir törvenyszél által országszerte köröztetett, a napokban Frankfurtban elfogatott és az aradi kir. törvényszék börtönébe tegnapelőtt bekisértetett. Klein Jakabnál elfogatása alkalmával ezer forint készpénz találtatott.

CSARNOK.

Róza.

(Népies elbeszélés.)

— Az „Aradi Közlöny" számára fordította: M. J. —

[11. Folyt.] VI.

Róza mellé ült, ki még mindig a mélykuti egyszerü leány volt, kit keresztelt és confirmált. A leányka boldog volt a lelkészt még egyszer láthatni.

Ügyességéről és Isten vezérléséről sokat beszélt vele. Nyugodtan mondá: „Talán mégis jobb lett volna, ha Jakabhoz férjhez mégy, most nem bolyongnál egyedül a világban."

A leányka elpirult, az után mondá, hogy Holderbach asszonyban második anyát talált, s mindent elbeszélt, miért mondott le Jakabról, mit a lelkész már tudott. Egy csendes és véletlen sohajtás elárulá azonban a lelkész előtt, hogy a valódi ok a szivében fekszik és — elhallgatja.

A lelkész figyelemmel közelget czéljához s akkor lemondásra vezető okok igazságát helyben hagyta, az után rögtön, egész készületlen kérdést szött közbe. Nem volnál-e hajlandó ma, mikor minden akkori érvényes okok elejtettek, egy derék embernek, kinek minden polgártársai csendes megelégedett és szerencsés életet kivánnak, Isten oltáránál kezet nyujtani?

A kérdéstől pillanatra találva és meglepetve, miként a liliom halvány lett. Kevés ideig csendesen a földre nézett, mintha a kérdezés okát gondolná, vagy megjelölt személyre hivatkoznék, tiszta, szép, barna nagy szemeit csakhamar a lelkészre irányozá s resketve, mi bensö megindulást árult el, monda: „Határozatom ugy ma, mint a multkor erős: én hajadon maradok"!

A lelkész idős ember volt; sokat tapasztalt. Okokat keresett érvényre hozni, mik a leánynak kötelességévé teszik a boldog élethez a kedvező alkalmat megragadni. Eleted szerencséjét eltaszithatod magadtól és egy másiknak későbbi nyugalmát keseritheted, mondá bezárólag.

Ilyen soha sem jön lelkembe, monda Róza: mit teszek Isten előtt imáimba rekesztem és eltökéltem! S könyeit törlé.

— Nem tanui-e ezen könyek, hogy az elhatározás nehezedre van? kérdé a lelkész.

Róza elpirult, kezeit mellére kulcsolá s mélyen sohajtva mondá: „A sziv meglágyulhat, de meg is szilárdulhat. Isten kegyes segedelmével szivem már megszilárdult. A szegény leány jól cselekszi, ha pártában marad. Ő csak szegény asszony és még szegényebb anya lehet. Mostani időben nehéz szegényül kezdeni és jómoduvá emelkedni. Szegényül kezdeni annyi, mint szegényül folytatni; semminek születni s szegényül meghalni.

Jő és szorgalmas szülőim ebben minta képem.

— De, Róza, — mondá igen komolyan a lelkész, nem gondoltam, hogy pénzvágyó leszesz.

— Oh Istenem; ön igaztalan! kiált fel a leányka. Ertsen meg jól! Emlékeztetem egy másik közmondásra; „Szegény, szegényre anynyi, mint bú búra!" Gazdag legény se vesz szegény leányt! És — — — a szükséget egyedül elviselni könnyü, de a szükséget mással a csaladért nehéz, nagyon nehéz.

Ismerek, kinek szép hivatala és jövedelme van és mégis szegény leányt akar nőül venni, mivel nagyra becsüli és szereti. A leány te vagy Róza, és — — a fiatal ember — — a lelkész a leányra nézett s nagyon megijedt. — Róza mint halott ült előtte; minden vér szivébe huzódni látszott. Reszketett, mint nyárfalevél, ha a szél ágai közt fujdogál. Kezeit szivére kulcsolá és erősen összeszoritá felette. Igy ült a lelkész előtt. Gyermek mi bajod? kiáltá a lelkész s megragadá kezeit. A leányka nehányszor mélyen lelekzett s határozottan mondá „Már elmult"!

— Ertem, kezdé halkan a leányka, ha ő az én . . .

— Igen, gyermek esék szavába a lelkész, ő a mi hü, derék és ügyes tanitónk, kiért nálad szólni óhajtottam. Ösmerem őt, mint senki más Mélykuton, mit róla néhány szóval mondhattam, teljes kerek igazság. Egyedül tudom, hogy sziveben hord s hogy vele boldog leszesz. Daczára, hogy tőle magad visszatartod, szerelme iránted csak növekedett. Lásd, általam kezedet kéreti egész élte folyamához.

Róza megrázódott, könyei folytak. A lelkész minden szavát megfigyelte. Mily hü és igaz volt a férfiu — tudta.

A lelkész elhallgatott. Róza, mint virág a forró napsugárban, lehajta fejét. Sokaig csendesen ült, végre felemelé fejet s tekintetét, mi a lelkésznek természet ellenesnek jött, erősen, de mély nyugodtsággal mondá: „Ah ne haragudjon, ha épen ezen szavakra, miket becsülök s mi sokat érők, mégis megmásithatlan „nem"-et mondok. Tisztelem becsülöm a fiatal embert, de ő szegény és én is az vagyok. Itt illik a közmondás, mit Mélykuton mondanak: „Szegény szegényre, annyi, mint bu bura", ezt azért mondottam, mert sejtém czélzását. Itt épen helyén van. Neki minden ajtó nyitva van, s hozzá illő leányt kell elővennie. Én egyszerü parsztleány vagyok; gazdag leánynyal kell nősülnie, hogy állásához képest éljen; én szegény vagyok, a legszegényebb leány Mélykuton. Ferencznek oly nőt kell vennie kinek semmi szemrevetései nincsenek, kivel semmi csufot és szégyent nem tettek. Ő tudja, miként mindkettőt viseltem, midőn szegény drága szülőimért dolgoztam. És a gyalázat, mint gyujtogatónő, habár ártatlanul is, börtönben ültem! Nem, nem! Ez nem megy soha, de soha! Kérje meg, kedves lelkész ur: a szegeny Rózára való gondolattal felhagyni! Ő nem illő hozzám, s mi nem illő, ne lánczolja egymást egész hosszu életre össze. Nincs nagyobb fájdalom, mint azon lépés feletti bánkodás, mi megtörtént, de meg nem történtté tenni már nem lehet. Ezek saját szavai, melyeknek igazságát jól érzem. Ennél maradok! Isten fizesse meg jó indulatát és áldja meg őt, miként azt megérdemli.

A lelkész szivében elérzékenyült s könyek gördültek szemeiből, es Róza szivébe pillantott. Róza szereti Ferenczet az bizonyos, de önként feláldozza erős, sokfélekép megfontolt tervét a tanitó jövőjéért.

A lelkész ezen okokat megczáfolni igyekezett, de legyőzetett, mivel Holderbach asszony egy idegennel a szobaba lépett. A nő ismerte a lelkészt s ez még egy fél óráig ott maradt, de Rózát e nap nem látta többé.

A lelkész a városból oly elérzékenyülve, mint ma, még soha sem tért haza. Mindkét érdekeltet oly annyira szerette, s meg volt győződve, hogy boldog párok lesznek és hogy Melykuton a gazdák senkit sem óhajtanak jobban a tanitó nejéül látni, mint Rózát, kit annyira tisztelnek és szeretnek, de mégis lemondott minden reményéről, mert Róza álhatosságát ismerte.

„A szép kilátáson" távozott haza.

Volt-e Ferencznek sejtelme arról, mit drága barátja a városban tenni szándékozott a vagy egy óra édes emlékét akará megünnepelni, mely lelkében oly visszhangzólag nézett s oly keserüen működik ott? Tanitási órái után, miként régebb idő óta gyakran tevé, azon helyre sétált, hol Rózát legelőször megpillantá s képét oly mélyen szivébe véste.

Itt találá őt a lelkész, ki az esetet a tanitó beszédéből ismerte.

Ferencz gyorsan felismerte a lelkész sajátságos fájdalmas hangját s határozottan kérdé, beszélt legyen-e ma Rózával?

A lelkész hiven és igazán válaszolt.

Ferencz mellére csüggesztett fővel soká, igen soká csendesen maradt. Adná Isten, mondá reszketett hangon, e helyre soha se lépjek többé!

— Ne beszéljen igy! — mondá a lelkész. — Nem minden kivánság teljesülhet. Sokat kell szenvednünk, mig békére vergődhetünk. Reményekkel nem szeretném hitegetni kedves Kovács. A férfiunak a legnehezebbeket is el kell viselnie.

Ferencz többször jelentékteljesen bólintott fejével s csendesen ment haza a lelkészszel, ki őt gondolatainak és érzelmeinek háboritlanul engedte át, mivel ezt mindennél jobbnak vélte. A delogról egy szót sem beszéltek, mert mindhároma lelkükbe zárták a lemondás titkait s kettőjök a fájdalmakat is.

Semmit sem nehezebb elrejteni, mint a titkos, alattomos fájdalmat és örömet, ez kimosolyog minden pillantásból, minden tekintetből és minden fordulatból; amaz kiri a bágyadt, szomoru szemből, a halavány arczról és a kebelből őrizetlen elosonó sóhajból.

Az előbb még virágzó Róza, most sápadtan nézett ki, szemei, melyek egyébkor, mint sugarak a világba tekintének, zavarosak voltak. Lábacskáit, melyeken oly könnyedén lebegett, most alig emelheté: mélyen sóhajtozva sokáig tekintett a messzeségbe czéltalanul.

(Folytatása következik.)

KÖZGAZDASAG.

Hivatalos piaczi árak Aradon.

— Szeptember 16 —

1. **Gabnanemüek:** tiszta buza legnehezebb 6 frt 20 kr, közép 5 frt 80 kr, kétszeres legnehezebb 5 frt 60 kr, közép 5 frt 50 krajczár, rozs legnehezebb 4 frt 70 kr közép 4 frt 60 kr, zab legnehezebb 4 frt 80 kr, közép 4 frt 60 kr, retek-repeze legnehezebb — frt — kr, uj kukoricza 5 frt 50 kr mkint.

2. **Liszt:** legfinomabb 0-ás 17 frt 80 kr, legfinomabb I. 15 frt 40 kr, zsemlye 14 frt 40 kr, fehér kenyér 13 fr 60 kr, fekete kenyér 10 frt 50 kr, rozs 12 frt 80 kr, tengeri — frt — kr mmkint. Dara tiszta buzából 17 frt 80 kr. Arpakása 16 frt — kr mmkint.

3. **Hüvelyesek:** borsó 17 frt 50 kr, bab 10 frt 80 kr, lencse 18 frt 20 kr, köleskása 11 frt 60 kr, burgonya 4 frt 80 mmkint.

4. **Széna:** 1. kötött legjobb 4 frt 80 kr, középszerü 4 frt 50 kr, kötetlen: legjobb 4 frt 50 középszerü 4 frt — kr egy mmázsa.

5. **Kötött vagy ágyi szalma:** legjobb 1 frt 80 kr, középszerü 1 frt 60 kr egy mmázsa.

6. **Takarmányszalma:** legjobb 1 frt 80 kr, középszerü 1 frt 60 kr, egy mmázsa.

7. **Alomszalma:** legjobb 1 frt 20 kr, középszerü 1 frt — kr, egy mmázsa.

8. **Fa:** bükk 3 frt 15 kr, cser 3 frt 15 kr, szilfa 3 frt 10 kr, fenyő 2 frt 50 kr. egy köbm.

9. **Hus:** marha 52 kr, borju 72 kr, disznó 48 kr, juh 32 kr; disznózsir 60 kr, szalonna 52 kr, vaj 1 frt 20., olvasztott vaj — frt — kr. egy kilo.

10. **Vegyesek:** Borszesz 36 kr, tej 10 kr. fehér ó bor 30 kr, fehér uj bor 22 kr, vörös ó bor 80 kr, vörös uj bor 6 kr. ecet 6 kr, pálinka (szilva) 40 kr, sör 28 kr egy liter.

11. **Zöldség:** Kel (Kohl) 16 kr, kalarábi (Kholerabi) 12 kr, veres vagy czéklarépa 10 kr, sárga- vagy murokrépa 14 kr, vereshagáma 12 kr, fokhagyma 20 kr, czeller 16 kr, petrezselyem 14 kr, pastinák 14 kr, leveles-zöldség (Suppengrünes) — kr, tojás darabja 2 kr. bors 1 frt 60 kr. paprika 1 frt 20 kr kilogrammonként, paradicsom — kr, saláta., — kr., 100 ugorka — kr.

Vegyes közlemények.

— **A tiszaszegedi m. kir. nyereménykölcsön sorsjegyeinek** XXII. kisorsolása csütörtökön délelőtt 10 órakor történt a m. kir. lottó-igazgatóság hivatali helyiségében, mely alkalommal a következő 12 sorozatszám huzatott ki: 400 484 672 1674 1777 1886 2317 2729 2926 3078 3525 4158. Ebből a 100.000 forintes főnyereményt a 3525 sorozatszám 46 nyerőszám nyerte meg. 4500 frtot nyert: 1764 sor. 55. sz. 1000—1000 frtot nyertek: 400 sor. 82 sz., 2729 sor. 28 sz., 2926 sor. 97 sz., 3078 sor. 84 sz. A fenti sorozatokban foglált többi nyerőszámok egyenkint 116 frt nyertek.

Szeszüzlet.

(September 16.)

(B.) Készáru nagyban 25.75, kicsinyben 26.25, hordó nélkül per 100 liter %.

Budapesti gabnatőzsde.

(September 16.)

Gyenge kinálat és tartózkodó vételkedv mellet az irányzat csendes. 25,000 mm. jött forgalomba és változatlan árakon adatott el. Buza őszre 6.67—6.68, buza tavaszra 7.15—7.16, zab őszre 5.25—5.26, zab tavaszra 5.67 5.68, kukoricza tavaszra 5.63—5.64, káposztarepcze 11.50—11.62.

IDEGENEK NÉVSORA.

(September 15.)

Fehérkereszt-szálló. Adamovits N., igazgató. Nádas. Stanger R., vállalkozó. Temesvár. Czigler Armin, felügyelő, Bpest. Hirschl N., keresk., Szt.-Miklós Drexler N., Fürst N., magánzók, Kolozsvár, Manzon Antónia, magánzó. Szél Imre, magánzó, Bpest. Freund Leó, Eibisch N., Bondy F., utazók, Bpest. Schwender N., Kraus R., utazók, Bécs.

Tücherer-szálló Schobel József, keresk., Szászrégen. Roth Bernát. Deutsch Vilmos, utazók, Bécs.

Nádor-szálló Simai Ödön, birt., Kovácsház. Vetzó Pál és Sándor, birt., Szeged. Mayer Imre, főerdész, Békés. Tulkán György, ügyvéd, Világos. Dr. Jankovits Sándor ügyvéd, Szeged. Ollé N., százados, Mezőhegyes. Schiller N., százados, Orosháza. Tombay Géza, Székesy Antal, jegyző, Kovácsháza. Reiner Adolf, keresk., Pécska. Kovács Gáspár, községségi biró, Apácza. Kacsinka János, papjelölt, Buttyin.

Háromkirály-szálló. Zakariás Arpád, jegyző, N.-Iratos. Cohn Lipót, keresk., Kaprucza. Freund Dávid, keresk., Iratos. Vak F., utazó, Bpest. Oprea Juon, földmives Agris.

Felelős szerkesztő és kiadó:

HINDY ÁRPÁD.

VASUTI MENETREND.

Arad—Budapest		Szem. von. délut.	Vegy. vonat reggel	Szem. vonat este
Aradról	indul	12.31	6.20	9.17
Sofronya	„	12.46	6.45	9.34
Kurtics	„	12.58	7.07	9.48
Lőkösháza	„	1.14	7.35	10.07
Kétegyháza	„	1.37	8.50	10.33
Kigyós	„	1.51	8.35	10.49
Csaba	„	2.15	9.40	11.18
M.-Berény	„	2.47	.	11.53
Gyoma	„	3.19	.	12.31
Mező-Tur	„	3.52	.	1.06
Szajol	„	3.36	.	1.56
Szolnok	„	5.12	.	2.32
Ujszász	„	5.38	.	3.00
Budapest m. á. v.	érk.	8.20	.	6.00

Budapest—Arad		Szem. vonat reggel	Vegy. vonat délut.	Szem. vonat este
Budapesten m. á. v.	indul	8.20	.	9.05
Ujszász	„	10.57	.	12.00
Szolnok	„	11.35	.	12.41
Szajol	„	11.59	.	1.05
Mezö-Tur	„	12.48	.	2.00
Gyoma	„	1.20	.	2.41
M.-Berény	„	1.46	3.00	3.12
Csaba	„	2.37	3.25	3.58
Kigyós	„	2.50	3.48	4.13
Kétegyháza	„	3.09	4.50	4.34
Lökösháza	„	3.27	5.16	4.55
Kurtics	„	3.33	5.46	5.14
Sofronya	„	3.55	6.05	5.28
Aradra	érk.	4.10	7.—	5.45

Arad—Borossebes-Buttyini vonal.

B.-Sebes-Buttyin felé	reggel	délut.
Arad	6.38	4.42
Ötvenes	7.00	5.04
Z.-Ujfalu	7.10	5.15
Szent-Anna	7.39	5.45
Kerek	7.49	5.54
Világos	8.12	6.15
Muszka	8.21	6.24
Pankota	8.45	6.44
Ternova-Kurtakér	8.13	7.10
Apatelek	9.28	7.25
Boros-Jenő	9.44	7.41
Tamánd	10.03	8.00
Bokszeg-Beél	10.17	8.12
Repszeg	10.30	8.25
Kornyest-Berza	10.40	8.35
Borossebes-Buttyin	10.56	8.50

Arad felé	reggel	délut.
Borossebes-Buttyin	4.30	2.24
Kornyest-Berza	4.46	2.40
Repszeg	4.57	2.51
Bokszeg-Beél	5.12	3.06
Tamánd	5.21	3.15
Boros-Jenő	5.45	3.42
Apatelek	5.57	3.54
Ternova-Kurtakér	6.15	4.13
Pankota	6.50	4.47
Muszka	6.59	4.56
Világos	7.09	5.07
Kerek	7.28	5.26
Szent-Anna	7.43	5.41
Z.-Ujfalu	8.07	6.05
Ötvenes	8.16	6.14
Arad	8.38	6.35

Arad-Szegedi vonal.

Szeged felé	reggel	délut.
Arad (vend.)	4.38	2.56
Szt.-Tamás	5.03	3.25
Pécska	5.21	3.50
Battonya	5.48	4.26
Tompa	5.59	4.34
Peregi-Major	6.10	4.51
Mezőhegyes	6.36	5.27
Csanád-Palota	6.57	5.51
Nagylak	7.14	6.13
Apátfalva	7.34	6.37
Makó (vendéglő)	8.02	7.10
Kis-Zombor	8.20	7.29
Szöreg	8.58	8.21
Szeged á. v. t. (vend.)	9.10	8.33

Arad felé	reggel	délut.
Szeged á. v. t. (vend.)	3.27	2.15
Szöreg	3.41	2.37
Kis-Zombor	4.32	3.22
Makó (vend.)	4.49	3.54
Apátfalva	5.08	4.17
Nagylak	5.29	4.44
Csanád-Palota	5.46	5.03
Mezőhegyes	6.27	5.41
Peregi-Major	6.43	5.57
Tompa	6.54	6.09
Battonya	7.07	6.27
Pécska	7.34	7.03
Szt.-Tamás	7.49	7.21
Arad (vend.)	8.15	7.50

Mezőhegyes felé	reggel	délut.
Kétegyháza	4.40	3.20
Bánkút	4.56	3.38
Megyes-Bodzás	5.07	3.53
Bánhegyes	5.22	4.11
Kovácsháza	5.38	4.30
Nesze	5.49	4.42
Kamarásmajor	5.56	4.49
Mezőhegyes	6.06	5.00

Kétegyháza felé	reggel	este
Mezőhegyes	7.00	6.20
Kamarásmajor	7.11	6.32
Nesze	7.10	6.41
Kovácsháza	7.33	6.57
Bánhegyes	7.52	7.20
Megyes-Bodzás	8.10	7.42
Bánkút	8.23	7.57
Kétegyháza	8.40	8.18

Kétegyháza-Kisjenő-Erdőhegy felé.

Kétegyháza	.	3.35
Elek	.	3.58
Ottlaka	.	4.11
Sikló	.	4.25
Székudvar	.	4.40
Kisjenő-Erdőhegy	.	4.54

Kisjenő-Erdőhegy	11.50	.
Székudvar	12.07	.
Sikló	12.22	.
Ottlaka	12.36	.
Elek	12.52	.
Kétegyháza d. u.	1.08	.

Aradról Temesvárra		Vegyes vonat reggel	délut.
Aradról	indul	6.05	5.48
Vinga	„	7.29	7.16
Temesvár	érk.	9.08	9.02
Temesvárról Aradra			
Temesvár	indul	6.25	5.00
Vinga	„	8.15	7.23
Aradra	érk.	9.27	8.17

Aradról Gyulafehérvárra		V. v. délut.	Sz. v. reggel
Arad	indul	4.30	6.00
Glogovácz	„	4.43	6.13
Gyorok	„	5.08	6.38
Paulis	„	5.21	6.51
Radna	„	5.40	7.10
Konop	„	6.07	7.37
Berzova	„	6.26	7.55
Soborsin	„	7.14	8.42
Zám	„	7.44	9.12
Déva	„	9.13	10.42
Piski	„	9.53	12.46
Gyulafehérvár	érk.	11.31	1.41
Gyulafehérvárról Aradra			
Gyulafehérvár	indul	12.09	3.59
Piski	„	2.32	6.15
Déva	„	2.52	6.35
Zám	„	4.44	8.11
Soborsin	„	5.30	8.46
Berzova	„	6.27	9.33
Konop	„	6.47	9.35
Radna	„	7.28	10.27
Paulis	„	7.43	10.42
Gyorok	„	7.59	10.58
Glogovácz	„	8.20	11.28
Aradra	érk.	8.42	11.39

Árverés borokra.

A radnai kir. járásbiróság végzéséből kifolyólag ezennel közhirré tétetik, miszerint **Neuman Simon** paulisi pinczéjében levő és biztositási végrehajtás utján lefoglalt, mintegy 200 hectoliter különféle minőségü

fehér és veres ó-bor

f. hó 26-án d. e. 8 órakor a végrehajtást szenvedő házánál *Paulison* tartandó árverésen el fog adni, — mire venni szándékozók ezennel meghivatnak.

Paulis, 1887. szeptember 14-én.

Törley Bálint,
gondnok.

673 1—1

9049—1887. 95. v. 3—3

Hirdetmény.

A nagyméltóságu m. kir. belügyminiszterium 61369—1884. sz. a. kelt intézményével jóváhagyott 12757—403—1884. sz. szabályrendelet alapján minden ház- és telektulajdonos felhivatik, hogy kövezettel, vagy asphalttal el nem látott utczákban házuk és telkük előtt a gyalogjárót f. évi november 30-ig terjedő idő alatt 1 és fél méter szélességben és 15 cmtr. magasságban homokréteggel akként boritassa be, hogy a vizvezető árok vagy folyóka felé 5 cm. eséssel birjon. Ha a gyalogjáró másfél méternél keskenyebb lenne, akkor az egészben a fentebb irt módozat szerint homokréteggel beboritandó.

Kötelesek a ház- és telek-tulajdonosok a gyalogjárók mellett elvonuló vizvezető árkot telkük és házuk utczai szinvonalának hosszában a mérnöki hivatal által elő irt utasitások és méretek szerint megásni, azt tisztán tartani, nemkülönben kötelesek ezen vizvezető árkokon keresztül telkük kocsibejáratánál hidat épittetni és jókarban tartani

Kik ezen rendeletet meg nem tartják, illetve megszegik, kihágást követnek el és a városi szegényalap javára 2 frttól 5 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, behajthatlanság esetén 12 órától 3 napig terjedhető elzárással fognak büntettetni.

Ezen büntetésen felül az elmulasztott munkák az illető ház- vagy telektulajdonos terhére hatóságilag fognak büntettetni.

Aradon, 1887. szeptember 13.

Urbányi János,
fökapitány.

1822—1887. Pécskai főszolgabiróságtól.

Pályázati hirdetmény.

A f.-n.-iratosi körjegyzői állás üresedésbe jövén, annak 1886-ik évi XXII. t.-cz. 68. §-ának első bekezdésében előirt módon 1887. **szeptemb r 29-én d. e. 10 órakor** F.-N.-Iratoson, a körjegyzőség székhelyén leendő betöltésére ezennel pályázat nyittatik

Ezzel egyidejüleg felhivatnak mindazok, kik ezen körjegyzői állást elnyerni ohajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ának megfelelőleg felszerelt kérvényeiket 1887-ik évi szeptember 28. napjának d. u. 5 órájáig alólirott főszolgabirósághoz annyival inkább benyujtsák, mivel a később beérkező kérvények figyelembe nem fognak vétetni.

Pécska, 1887. szeptember 12-én.

Köpf György,
főszolgabiró.

661 3—3

16030—1887. Aradvármegye alispánjától.

Árlejtési hirdetmény.

A berza-butyini törvényhatósági ut 72—73. és 75—76, klméter közti szakaszán

8 darab hidnak kijavitása,

illetve ujbóli épitése elrendeltetvén, ezen műtárgyak felépitésének árlejtés utjáni biztositása iránt 1889 frt 47 krnyi költségvetés mellett **1887. évi szeptember hó 29-én d. e. 9 órakor** Aradmegye alispáni irodájában nyilvános árlejtési tárgyalás fog tartatni.

Mely árlejtési tárgyalásra vállalkozni szándékozók 5 száz. bánompénzzel ellátva azzal hivatnak meg, hogy a müszaki iratok és árlejtési feltételek addig is a helybeli m. kir. államépitészeti hivatalnál tekinthetők meg.

Az árlejtés befejeztével az 5 száz. bánompénz elfogadott vállalkozó által 10 sz. bánompénzre azonnal kiegészitendő leend.

Arad, 1887. évi szeptember hó 12.

662 3—3

Ormos,
alispán.

Minthogy különös figyelmet a gyermek bölcsőket pótoló 17 8—12.

Gyermek kocsikra

forditottam, azonkellemes helyzetben vagyok, hogy azokat **na yon jutányosan árusithatom**, mindamellett hogy rendkivül solid és tartós készitmenyüek es egyszersmind nagyon diszesek és teljes kiállitásuak.

Gyermekkocsi, vaskerekekkel, bevont tetővel és függönynyel 5 frt 50, 6 és 6 frt 50, ugyanaz fából készült megvasalt magas kerekeken 7—8—9—10 frtig, nagyon diszesen elkészitett gyermek kocsik 12 frtól 50 frtig.

futó szőnyeg
maradékok

1 métertől 10-ig tetemesen leszállitott árakon.
Vidéki megrendelések nagyon pontosan különös figyelemmel eszközöltetnek.

ERNYEY GYULA,
a „zöld papagály"-hoz Aradon.

Alkalmi vásárlások! Nyári idényre!

Teljes tisztelettel értesitem nagyrabecsült vevőimet és a t. közönséget, hogy a legujabb áruczikekkel dusan ellátam

kézmü-, rövid-, norinbergi-, fehérnemü-áru
és
gyermekjáték-üzletemet.

Leszállitott árak, mesés olcsóság és a czikkek finomsága felülmulhatatlanok.

Egy vég vászon, 30 rőf, 4.50, 5.50, 6.—, 7.—, 8 forint.
Csoda creász és sziléziai vászon 5, 6, 7, 8, 9. 15 frtig.
Különféle vásznak rőfe 12, 14, 16, 18, 20, 25, krajczár.
Kanavasz, oxford, zephir, 1 vég, 30 rőf 5, 6 7, 8, 9 forint.
Különféle oxford zephir 18, 20, 22, 25, 30 kr.
Kartonok, legujabbak 16, 18, 20, 22, 25 kr.
Borduros kretonok, legdivatosabbak 20, 22, 25, 30 kr.
Koczkázott és szines szövetek 16, 18, 20, 25 kr.
Creppek, beegek, casmirok, loden, dupla széles, minden szinben 30, 35, 40. 50. 60, 70 kr.
Fekete lüszterek 20, 22, 25, 30, 40, 50.
Fekete ternok, kasmir és crepp, dupla széles 55, 60, 70 80, 90, 1.—, 1.50-ig.
Finom czérna-mosókelmék, gyermek és férfi öltönyökre 25, 30, 40, 50 kr.
Vitorlavásznak 20, 22, 25, 30 kr.
Törülközök 16, 18, 20, 25 kr.
Asztalkendők és pohártörülők 20, 22, 25, 30 kr.
Asztalteritők, szinesek 34, 60, 1.—, 1.20, 1.50 2 forint.
Asztalteritők és asztalkendők 6 személyre 3.50, 4.—; 12 személyre 6, 7, 8 frt.
Csipke és juttefüggönyök 20, 22, 25, 30, 40 kr.
Zsebkendők, fehér és szines, 6 drb 40, 50, 80, 1.—, 3 frtig.
Női- és gyermekczipők csodás olcsó árban.
Gyermekkocsik és bölcsők.

Nap- és esőernyők 90 kr., 1 frt, 1.20, 1.50, 2, 3, 4, 5 frtig.
Finom chiffon, oxford és kretoningek 90, 1.—, 1.20, 1.50, 1.80, 2 frt.
Dolgozó-ingek 65, 70, 80, 90 kr.
Férfi lábravalók vászonból 60, 70, 80, 90 kr.
Finom női ingek 65, 75, 85, 90, 1.20, 1.50.
Fehér és szines alsó-szoknyák 80, 90, 1.—, 1.20, 1.50.
Mellfüzők 60, 65, 70, 80, 90, 1.20, 1.50.
Gyermekingek 60, 70, 80, 90, 1.—.
Nyakkendők, 14, 18, 20, 25, 30, 40, 50 kr.
Fin. női hálócorsettek 70, 80, 90, 1--, 1.20, 1.50.
Harisnyák nők, férfiak és gyermekek számára 8, 10, 12, 15, 20, 25, 30 kr.
Gallérok 16, 18, 20 kr.
Manchetták 25, 30, 35 kr.
Munkás-sapkák 25, 30, 40 kr.
Gyermek és férfi nemezkalapok 1.—, 1.20, 1.50, 1.80, 3 frtig.
Utazó-böröndök (Koffer) 90, 1.20, 1.50, 10-ig.
Kézi kosarak 25, 30, 40, 60, 80, 1.—, 1.50.
Czérna, selyem és glacekeztyük minden szinben.
Gyermekruhák, fiuk és leánykák részére.
Szőnyegek, paplanok, pokróczok.
Gépész-öltönyök, gyermek- és női kötők.
Mindennemü selyemkendők, szabókellék, szallagok, rüschek, virágok, gombok, czérnák, pamutok, pénzes-, dohány- és szivartárczák, asztal- és tollkések, kanalak, fog-, haj- és ruhakefék, uj tajtpipák és szipkák, illatszerek, albumok, iskola-táskák, poharak, csemegés-tányérok, vajtartók, virágvázák, gumi és börlabdák.

Ezeken kivül felhivom a t. közönség figyelmét az annyira megkedvelt

5, 8, 10, 15, 20, 25 kros kiállitási bazáromra,

mely a legszebb és a legválasztékosabb tárgyakból van összeállitva.

A t. közönség pártfogásáért és látogatásáért tisztelettel esedezem:

KILENYI ADOLF, Arad,

fötér, Arena-épület, „a kék golyóhoz." 188—6.8

Póstai megrendelések pontosan teljesittetnek. Csomagolás ingyen.

9097—1887. tlkvi. 671 1—1

Árverési hirdetmény.

Az aradi kir. tvszék mint tlkkvi hatóság közhirré teszi, hogy a m. kir. kincstár végrehajtatónak **Józsa Dinu** jogutódai végrehajtást szenvedő elleni 164 frt 74 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. törvényszék területén lévő, Arad városában fekvő, a 2921. sz. Gáj-külvárosi legelősor-utczai 18. sz. ház, udvar és kertből álló ingatlanságra 496 frtban ezennel megállapitott kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanság az **1887. évi október 17. napján délután 3 órakor** ezen kir. törvényszék pertárában megtartandó nyilvános árverésen a megállapitott kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 száz, vagy az 1881. évi LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számitott és az 1881. nov. 1-én 3333. sz. a kelt ig. ügy min. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a biróságnál előleges elhelyezéséről kiállitott szabályszerü elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon, a kir. tlkvi tszéknek 1887. évi január hó 22. napján tartott üléséből.

Az aradi kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Az 1885. évi országos kiállitáson **nagy éremmel** kitünttetetett: **Verseny és kivitelképességért, nagyban termelés és fontos javitásért.**

Rozsnyay Mátyás

gyógyszertára
s müvegyészeti laboratoriuma
ARAD, Szabadságtér 1-sö szám.

A PO-HO

Chinából hozzánk származó gyógyszer rövid idő alatt Európaszerte hiressé lett s orvosi körökben is feltünést keltett azon hatalmas erejénél fogva, melylyel az eddigi gyógymódokkal a legtöbb esetben daczoló betegségek, mint migrain vagy féloldalu fejfájás ideges fogfájás, fejzsába, söt még a gyomorsába és egyéb idegbajok is — vele gyorsan és kiváló sikerrel gyógyithatók.

Használati utasitás: Ujhegygyel 1—2 cseppet kell dörzsölni a szerént, a mint az ideges fájdalom itt vagy ott mutatkozik erösebben, a homlokon vagy halántékon migrain esetében; az arczcsonton arczzsábánál; fejtetőn vagy tarkon egyéb fejfájásnál; az állkapczán ideges fogfájás esetében, a gyomor tájon gyomorzsábánál, vagy hystericus hányingerén.

A PoHo különben is igen illó essentia lévén a bekent helyeken az elillanást gyenge legyezgetés által elősegithetjük, mi a hatást fokozza Mivel elillanása közben a szemet könnyzésre ingerli, czélszerü azt ilyenkor behunyni.

A legkomolyabb bécsi orvosi szaklap a „Wiener medizinische Wochenschrift" a Po-Ho felől következőleg nyilatkozik:

„A Po-Ho itt orvosi, valamint a közönség körében valóságos feltünést okoz. Hatása migrain, fejfájás és neuralgia esetében valóban meglepő, 1—2 csepp a fájdalmas helyre bedörzsölve elegendő a fájdalom azonnali csillapitására. Ezen gyógyszer sokszoros tapasztalás után a legmelegebben ajánlható."

Ára egyes üvegnek 85 krajczár.

30—66* Kapható Aradon:

Rozsnyay Mátyás,
gyógyszertárában
Szabadságtér 1-ső szám.

Nyomtatja a »Széchenyi irodalmi intézet« Aradon.